

GASTEN ZIJN LASTEN

Blijspel

Paul Coppens & Guy Didelez

GASTEN ZIJN LASTEN

Blijspel

Paul Coppens & Guy Didelez

OPVOERINGSRECHT

AUTEURSBUREAU ALMO bvba
Coremansstraat 34 bus 8
2600 Berchem
Tel. 03/260.68.16

Dit werk mag slechts worden opgevoerd worden
na voorafgaande schriftelijke toelating van

AUTEURSBUREAU ALMO bvba
Coremansstraat 34 bus 8
2600 Berchem
Tel. 03/260.68.16
E-mail info@almo.be
www.almo.be

waar de nodige teksten kunnen worden aangekocht.

GASTEN ZIJN LASTEN

blijspel van
Paul Coppens & Guy Didelez

PERONAGES:

(in volgorde van opkomst)

GEVERT
EDITH
LILIANE
SYLVAIN
KARIN
FIEN
OLIVIER
WILLY

DEKOR :

Een mooi en rijkelijk ingerichte living met een bureau.
Voordeur. Keukendeur. Twee slaapkamerdeuren. Badkamerdeur.

INHOUD

Gevert Burg is schrijver van romantische, passievolle romans. Niemand weet dat zijn schoonmoeder, die eindeloos over haar talloze minnaars kon vertellen, hem daarbij als inspiratiebron diende. Maar schoonmama zit nu in een bejaardentehuis en Gevert voelt hoe de inspiratiebron hoe langer hoe droger komt te staan. De oude vrouw móét bij hem intrekken. Gevert neemt contact op met een sociaal assistente. Zij belooft om een rapport op te stellen. Enkel indien Gevert blijkt geeft van een onberispelijk gedrag mag zijn schoonmoeder bij hem intrekken.

Maar zo ver is het nog lang niet. Want ondertussen is Liliane, een nieuwe buurvrouw bij Gevert komen aanbellen. Ze werd door haar man afgeranseld en komt bij de schrijver steun zoeken. Gevert stemt toe dat ze een poosje bij hem blijft, waarop Liliane prompt uitbazuint dat ze zich in een vrouwenvluchthuis bevindt. De vrouwen stromen toe, net op het ogenblik dat de sociaal assistente zal terugkomen...

Van dan af wordt het vrouwenvluchthuis vooral een vrouwenkluchthuis...

Herwerkte uitgave
november 2019

EERSTE BEDRIJF

Wanneer het doek opgaat zien we Gevert Burg aan zijn bureau zitten. Op de achtergrond horen we heel zacht een klassiek muziekstuk. Hij is aan het werken aan een nieuw boek. Gevert tikt enkele woorden. Leest dan zijn tekst luidop.

GEVERT   Zodra Gunther Nelly's flatje binnenstapte, begon haar hart onrustig te roffelen. "Hey girl, hier ben ik dan!" zei hij met rauwe stem, terwijl hij het peukje van zijn sigaret in het voorbijgaan in haar asbak uitdrukte. Zijn knieën trilden als een espenblad... (herleest) Zijn knieën (maakt met zijn vingers het getal twee) trilden als een... (maakt het getal één) espenblad. (roept tot goudvis) Glibber, twee knieën, één espenblad. Wat denkt ge? ...zijn knieën trilden als twee espenbladen. (krijgt een ingeving, typt, zegt luidop mee) Zijn knieën trilden, zoals alleen knieën kunnen trillen. Hij voelde zich...

Op dat ogenblik wordt er aan de voordeur geklopt. Gevert stopt. Zucht.

GEVERT   Een mens kan hier nog niet serieus een boek schrijven. (recht, zet de muziek af en opent de deur)

In de deuropening staat Edith, een nogal stoere vrouw.

EDITH   Ik moest kloppen, want de bel marcheert precies niet.

GEVERT   Ja, weet ik. Dat is al een paar dagen zo.

EDITH   Zie, als er iets is waar ik niet tegen kan, dan is het tegen bellen die niet bellen.

GEVERT   Soms doet ze het wel.

EDITH   Ziet ge dat? (begint met haar vingers te knippen) Ik ben zenuwachtig. Die bel heeft mij zenuwachtig gemaakt.

GEVERT   Dat geknip is een tic?

EDITH   Twee tics! In mijn rechter- én mijn linkerhand.

GEVERT   Madam, ik zou graag willen weten waarvoor ge komen bellen zijt, allée: kloppen.

EDITH   (langzaam mindert het vingerknippen) 't Is aan 't afnemen. (bekijkt haar vingers) Nog een paar knipkes en 't is gepasseerd.

GEVERT   Verkoopt gij iets, madam?

EDITH   Gij zijt toch Gevert Burg?

GEVERT   Ja, die ben ik.

EDITH   Ik ben Edith Koster.

GEVERT   Edith Koster?

EDITH   Sociaal assistente.

GEVERT Sociaal...? God jaaaa!!! Madam Koster! Verdorie zeg! Madam Koster! Potverdekke! Natuurlijk!

EDITH Mag ik binnenkomen?

GEVERT Ah da's zeker, da's zeker. Allée, kom binnen. (roept richting bokaal) Glibber, het is madam Koster!

Edith komt binnen, kijkt rond. Gevert doet de deur dicht.

EDITH Ge waart mij zeker vergeten?

GEVERT Dat komt omdat ik volop aan het schrijven ben.

EDITH (neemt een papier uit haar handtas) Ge hebt naar de dienst gebeld omdat ge het hoederecht wilt bekomen over een zekere Nellie Somers.

GEVERT Nelleke, juist ja. Wenst ge iets te drinken, madam Koster?

EDITH Neen, dank u. (bekijkt het papier) Nelleke dat is... (bekijkt hem verwonderd) ...uw schoonmoeder?

GEVERT Mijn schoonmoeder, precies. Ja, ik weet het, het is nogal raar om een sociaal assistente in te schakelen om het hoederecht te bekomen over uw schoonmoeder.

EDITH Meestal gaat het om kinderen.

GEVERT Mijn vrouw is verleden jaar gestorven. Een ongeval. Ik kwam heel goed overeen met mijn schoonmoeder. Zij heeft hier nog een tijd bij ons gewoond. Maar na de dood van Annie wist mijn schoonzuster Gerda, haar te overhalen naar een rusthuis te gaan.

EDITH (bekijkt haar papier) Naar "Valleirust".

GEVERT Maar Nelleke kan niet aarden in "Valleirust". Ik ben haar vorige week nog gaan bezoeken. Ze is er ziek aan het worden.

EDITH Daar hebt ge toch geen sociaal assistente voor nodig? Haal Nelleke gewoon weer naar hier.

GEVERT Haar dochter Gerda wil haar nu binnen pakken.

EDITH Hola!

GEVERT Jazeker hola! Want ik weet pertinent zeker dat Nelleke daar eigenlijk niet welkom is.

EDITH Dus, er zit iets achter?

GEVERT Voilà! C'est ça! Madam Koster, gij zijt precies rap van begrip.

EDITH De ervaring, menneke, de ervaring. En zeg maar Edith zulle. Want zeg nu zelf: zie ik er als een madam uit?

GEVERT Bijlange niet... Edith. Maar om nu voort te klappen over Nelleke... Ze heeft een aardig spaarpotje. En haar dochter is daar op uit.

- EDITH Bon, ik begrijp het. Er komt dus getouwtrek om het hoederecht van een 81-jarig vrouwtje.
- GEVERT Misschien kunt gij, als sociaal assistente, zowel Nelleke als de mensen van “Valleirust” beïnvloeden, zodat zij bij mij komt en niet bij die pestbuil.
- EDITH Dus, Nelleke moet ook nog overtuigd worden?
- GEVERT Zij weet nog niet dat ik haar terug wil.
- EDITH Het zal niet zo simpel zijn. Misschien wil haar dochter er een juridische zaak van maken. Tenslotte is zij de dochter en gij maar de ex-schoonzoons nu uw vrouw is gestorven.
- GEVERT Maar Nelleke ziet mij gaarne! En ik haar! Echt waar! Vraag het maar aan Glibber.
- EDITH Glibber?
- GEVERT Mijn goudvis.
- EDITH *(kijkt naar de vis in de bokaal, kijkt dan verwonderd naar Gevert)* Ge weet toch wel, menneke, dat ik een verslag zal moeten opstellen over uw toestand. En over uw geestelijke vermogens.
- GEVERT Bij mij is alles kits. En Glibber is ook in topconditie. *(naar bokaal tot vis)* Nietwaar, kadee!
- EDITH Men is wel heel streng. Zo moet de adoptiekandidaat een onberispelijk gedrag hebben.
- GEVERT Ik kan een bewijs van goed gedrag en zeden voorleggen.
- EDITH De adoptiekandidaat moet ook de nodige zorgen aan de geadopteerde kunnen geven.
- GEVERT Zijt gerust, ik zal Nelleke goed soignereren... en masseren.
- EDITH De geadopteerde moet een eigen kamer hebben.
- GEVERT *(rent naar een deur, opent die)* Hier zie, voilà, gij vraagt wij draaien. Dit was haar kamer.
- EDITH *(kijkt in de kamer)* Leeg? Volledig leeg. Zelfs geen bed.
- GEVERT Gerda heeft alles komen halen. Madam Koster, één woord van u en ik koop haar een hemelbed. *(doet slaapkamerdeur dicht, wijst de deuren aan)* En daar is mijn kamer, daar is de badkamer en daar de keuken. Alles beneden. Geen trappen.
- EDITH Nog iets, de hele sfeer in huis moet rustig en aan oude mensen aangepast zijn.
- GEVERT Er is een hof met een tuinhuisseke, een gazonneke, een bloemenperkske, een kleine mesthoop en een kattenbak.
- EDITH Ge hebt dus een kat in huis?

- GEVERT   Toch niet. Ik heb alleen Glibber. Die kattenbak is voor de hond van de buurman. Die passeert soms langs achter om... ge weet wel.
- EDITH   Het motief is ook heel belangrijk. Ge zegt dat Nelleke heel rijk is...
- GEVERT   Het is mij niet om het geld te doen, als ge dat soms denkt.
- EDITH   Neeneen, dat denk ik niet.
- GEVERT   Ik heb genoeg geld. Ik ben een succesvol auteur van bestsellers.
- EDITH   *(ongelovig)* Oh ja?
- GEVERT   *(neemt een paar boeken uit boekenrek en toont ze haar)* Hier, kijk maar: "Liefde onder de schemerlamp"
- EDITH   Maar dat ken ik.
- GEVERT   Natuurlijk dat ge dat kent. Iedereen heeft dat boek in huis.
- EDITH   Mijn coiffeuse heeft dat boek. Als ik met mijn haar ga, lees ik daar stukskes uit, onder de droger.
- GEVERT   *(toont verschillende boeken)* En hier "Liefde op de canapé".
- EDITH   Op de canapé.
- GEVERT   "Liefde naast het salontafeltje"
- EDITH   Naast het salontafeltje.
- GEVERT   En vooral mijn verzamelbundel is een succes: "Liefde in het licht van de Schemerlamp, tussen de Canapé en het Salontafeltje".
- EDITH   Jaja, mijn coiffeuse heeft die allemaal.
- GEVERT   Echt waar, madam Koster, ik heb geld zat. *(plaatst boeken terug in rek)*
- EDITH   Maar die boeken zijn toch geschreven door Dagobert Dante? Die is vrij bekend. Zeker bij mijn coiffeuse.
- GEVERT   Dagobert Dante, dat ben ik. Dat is mijn schuilnaam.
- EDITH   Ja terrère!
- GEVERT   Maar 't is echt! Moet ik u mijn contracten laten zien?
- EDITH   Gij meent het precies nog ook.
- GEVERT   *(naar bureau)* Kijk maar, ik ben aan een nieuw boek bezig "Liefde in de tuin" Het speelt hem nu eens buiten af.
- EDITH   Toch niet "Liefde in de kattenbak"?

- GEVERT Allee, ik hoor het. Ge gelooft mij niet. *(neemt een brief)* Hier zie een brief van mijn uitgever. *(duwt brief onder haar neus)*
- EDITH Dus gij zijt... ?
- GEVERT Dagobert Dante! De bestsellerauteur! Dat doet u wat hé!
- EDITH Mij niet. Maar mijn coiffeuse zal verschieten. Maar daarmee ken ik nog altijd niet uw motief waarom ge uw schoonmoeder in huis wilt nemen. En daarbij, ik heb eens in een interview, in een boekje bij mijn coiffeuse gelezen dat Dagobert Dante het graag heel rustig rond zich heeft.
- GEVERT Dat klopt.
- EDITH Wel dan?
- GEVERT Mijn enige drijfveer is een diepmenselijke bekommernis.
- EDITH Tssss...
- GEVERT Ge gelooft het niet?
- EDITH Waarom zou ik u niet geloven?
- GEVERT Omdat ge 'tssss' zegt.
- EDITH Menneke... ik deed 'tssss' omdat er nog wat vlees tussen mijn tanden zit.
- GEVERT Wilt ge een tandenstokertje?
- EDITH Neen merci. Ik krijg daarvan blaaskes op mijn tandvlees en daar word ik zenuwachtig van. En dan krijg ik die tic met dat geknip. Tsss, tsss... voilà, 't vlees is weg. Bon, ik ga dan maar. *(stopt papier weg)* Als ik mij spoed kan ik nog net langs "Valleirust" passeren.
- GEVERT Ja, hoe vlugger alles achter de rug is, hoe beter.
- EDITH Wees gerust, menneke. Ik zal het nodige doen. Om te beginnen ga ik Nelleke op de hoogte stellen van uw voornemen. Ik kom weldra terug.
- GEVERT Wanneer? *(opent de deur)*
- EDITH Zo spoedig mogelijk. *(reikt haar hand)* Mijnheer Burg, of moet ik zeggen: meneer Dagobert Dante?
- GEVERT *(schudt hand)* Zeg maar Gevert. Of "menneke" moogt ge ook zeggen.
- EDITH *(gaat buiten)* Menneke dan...
- Gevert doet deur dicht. Hij schenkt zich een drankje in.*
- GEVERT Glibber, het is zover. De zaak is op gang gebracht. Daar moet op geklonken worden. Santé! *(drinkt, komt bij de bokaal)* Drinkt gij ook maar wat. *(drinkt, bekijkt de vis)* Die madam Koster weet precies van aanpakken. Een diepmenselijke drijfveer. Dat zal ze wel geloven zeker. Ik kon haar toch moeilijk de waarheid vertellen. *(drinkt, zet zijn glas*

weg, komt aan zijn bureau zitten) Ik kon haar toch niet zeggen dat ik Nelleke nodig heb om mijn boeken te kunnen schrijven. Nelleke is een onuitputtelijke bron van inspiratie. Zij heeft een stormachtig leven achter de rug. Het mens heeft in haar leven meer mannen versleten dan onderbroeken. En ik kan niet iedere dag in "Valleirust" met haar honderduit praten. Er loopt daar te veel volk rond. Glibber, Nelleke moet kost wat kost terugkomen. Want een tweede flop kan ik mij niet permitteren. Dus... Glibber, bek dicht dat ik kan werken.

Gevert begint te tikken. Er wordt op dat moment hard op de deur gebonsd.

GEVERT 't Is niet waar hé! (Er wordt harder gebonsd. recht, gaat geërgerd naar de deur) Jaja, ik kom al.

Gevert opent de deur. Er komt een meisje hals over kop binnengesprongen. Het is Liliane Millecam. Haar kleren zijn gescheurd, haar haren in de war. Ze heeft een bloedneus en blauwe plekken op haar armen.

GEVERT Juffra...

LILIANE Doet de deur dicht!

GEVERT (overdonderd) Ja... euh...

LILIANE Alstublieft, die deur dicht!

GEVERT Als ik u daarmee een plezier kan doen. (doet deur dicht)

LILIANE 't Is niet voor mijn plezier.

GEVERT Voor 't mijn ook niet.

LILIANE Ik stond te bellen en te bellen!

GEVERT Ja, ik heb uw gebons gehoord. Nog even en de deur was uit haar scharnieren.

LILIANE Alstublieft, gaat ge mij helpen? (springt tegen hem op)

GEVERT (probeert zich van haar los te haken) Ik zal doen wat ik kan.

LILIANE Mijn leven is in gevaar. (springt weer tegen hem op)

GEVERT Dat kan goed zijn, maar... (raakt niet uit haar greep)

LILIANE Ziet ge dan mijn bloedneus niet?!

GEVERT Uw neus is nog altijd niet uw hele leven.

LILIANE En mijn blauwe plekken! (ze heeft hem stevig vast)

GEVERT En ik zal ademhalingsmoeilijkheden krijgen!

LILIANE Help mij! Help mij! Help mij!

GEVERT Is dat een S.O.S. ?

LILIANE 't Is geen uitnodiging om te dansen.

GEVERT Ge hebt mij anders al goed vast.

LILIANE Ik smeeek het u. Sta me bij! Ontferm u over mij!

GEVERT Gij gaat zeker veel naar de mis.

LILIANE Gij zijt mijn enige toevlucht!

GEVERT Komt dat ook niet uit een psalm?

LILIANE Gij lacht met mij hé!

GEVERT Maar neen! Alleen overdondert ge mij!

LILIANE *(plots luid roepend)* Maar doe dan iets!!!

GEVERT Oké, oké. Om te beginnen: ga rustig zitten.

LILIANE Rustig! Rustig! Na alles wat er gebeurd is?!

GEVERT Ga dan niet rustig, maar geambetteerd zitten. Maar zit!

LILIANE *(zet zich neer in de sofa)* Overdonder ik u echt?

GEVERT Neen, ik had al weken een afspraak met u.

LILIANE Ik wil u geen last bezorgen. Ik vraag alleen om mij te helpen.

GEVERT Hebt ge geen zakdoek?

LILIANE Neen.

GEVERT *(haalt een zakdoek uit zijn zak)* Hier, een grote propere. *(geeft haar de zakdoek)*

LILIANE Merci. *(houdt die tegen haar neus)* Hmm, die ruikt goed. Welk waspoeder gebruikt ge?

GEVERT Waar ze reclame voor maken. Maar 't is die in de blanco doos.

LILIANE *(toont de zakdoek)* Die kan toch tegen bloed?

GEVERT Hij beter dan ik.

LILIANE Dus, ge wilt mij helpen? *(houdt zakdoek tegen haar neus)*

GEVERT *(met zijn handen in zijn zakken)* Ik ben al bezig. Ik ben u aan 't verzorgen. En wat moet ik nog doen?

LILIANE Mij beschermen. Mij verdedigen.

GEVERT Bon, laat ons dan beginnen bij het begin.

LILIANE *(springt recht, reikt haar hand)* Ik ben Liliane Millecam.

GEVERT *(geeft hand)* Aangenaam... Liliane.

LILIANE Ik woon hier twee blokken verder. Sinds eergisteren.

- GEVERT Komen die blauwe plekken en die bloedneus door de verhuis?
- LILIANE *(razend)* Door mijn man. Hij is een geweldenaar! Een bruto! Een onmens! Een kannibaal!
- GEVERT Ho ho ho! Kalmaan! Kalmaan!
- LILIANE Een vrouwenbeul!
- GEVERT Ik heb het begrepen. Hij is niet het zonnetje in huis.
- LILIANE Een sadist is hij!
- GEVERT Ik denk dat jullie ruzie gemaakt hebben.
- LILIANE Dat hebt ge nu eens goed geraden zie!
- GEVERT Is 't al beter met uw neus?
- LILIANE Mijnen O-positief is uitgemolken. Hier, ge zijt bedankt. *(geeft zakdoek terug)*
- GEVERT *(neemt zakdoek voorzichtig aan, tussen duim en wijsvinger)* Ja... euh... die moet de wasmand in. *(af in badkamer)*
- LILIANE *(gaat naar het barmeubel)* Ik zal ons ondertussen een drankske ingieten. Wat hebt ge allemaal?
- GEVERT Zowat vanalles. Ik was een whisky aan het drinken.
- LILIANE Ik zal u wat bijgieten.
- GEVERT *(off badkamer)* Een klein beetje maar.
- LILIANE *(schenkt in, roept)* Ik heb het wel nodig!
- GEVERT *(off badkamer)* Wat?!
- LILIANE Een drankje! *(tot zichzelf)* En de rest ook.
- GEVERT *(op uit badkamer)* Ge ziet er in ieder geval belabberd uit.
- LILIANE Ge zoudt voor minder als ze u aftroeven. Ik sta nog te beven op mijn benen. Ziet ge dat niet?
- GEVERT Ja, ge zijt inderdaad volledig in de war.
- LILIANE *(geeft hem zijn glas)* Alstublieft...
- GEVERT Merci.
- LILIANE Santé! Op alle slachtoffers van partnergeweld en hun behulpzame redders.
- GEVERT Op de rustige avonden.
- LILIANE Ik stoor u toch niet?

- GEVERT Neen... ik... euh... ik wilde toch net wat drinken.
Ze drinken.
- LILIANE (zet zich neer) Goh zeg, ik heb overal zeer.
- GEVERT Mag ik weten wat er precies gebeurd is?
- LILIANE Mijn man... die judas, die sadist...
- GEVERT Jaja... vertel maar.
- LILIANE Hij heeft mij bont en blauw geslagen.
- GEVERT Het blauw zie ik.
- LILIANE Maar nu is het gedaan! Voorgoed!
- GEVERT Heeft hij u afgetuigd zonder reden?
- LILIANE Bah... in feite wel... vind ik... Hij is enorm opvliegend. Bij het minste springt hij uit zijn vel van colère. Nu ja, zijn barometer staat altijd op storm, dus een klein vonkje is al genoeg om uit zijn slof te schieten.
- GEVERT En was er nu ook een vonkje?
- LILIANE Eerder een onnozelheid. Luister... hij zit in de zetel zijn gazet te lezen. Maar dat varken heeft verdomme de vervelende gewoonte om dan met zijn tanden te knarsen. Zo... (knarst met haar tanden)
- GEVERT Het ligt misschien aan de krantenartikels.
- LILIANE Hij las de politiek.
- GEVERT Wel zie voilà. Best begrijpelijk dat tandengeknars.
- LILIANE Toen begon hij aan de sportbladzijden. En weer van... (knarst met haar tanden) Zie, ik kon het niet meer horen! Ik heb zijn gazet uit zijn handen getrokken en 'k heb ze in twee stukken gescheurd. Hier, 't bewijs. (haalt uit haar handtas twee helften van een krant, geeft ze hem)
- GEVERT (bekijkt de helften, leest een helft) "Onze premier is een zak... (bekijkt de andere helft en leest) "...enwijk gaan bezoeken". Ah ja, zak-enwijk. Jaja. (geeft krant terug) Hier, houd dat goed bij. Kan van pas komen.
- LILIANE Ik zou eigenlijk zijn tanden als bewijsmateriaal moeten hebben. (stopt krantenstukken weer weg)
- GEVERT En daarmee zat het spel op de wagen.
- LILIANE Zijn reactie was verschrikkelijk. Hij is recht gesprongen, heeft mij vastgegrepen, eerst dooreen geschud en dan is hij beginnen slaan. Eerst met zijn plat hand, dan met zijn vuisten. Het beest!
- GEVERT Ge hebt nog geluk dat ge geen blauw oog hebt.

- LILIANE En toen is hij aan mijn kleren beginnen trekken!
- GEVERT Ach, 't is overal eens iets.
- LILIANE Er valt niet meer te leven met die rotzak.
- GEVERT Is het de eerste keer dat zoiets gebeurt?
- LILIANE Zijn colère en dat tandengeknars niet, maar dat slaan wel.
- GEVERT Wat gaat ge nu doen?
- LILIANE *(bekijkt Gevert)* Ik zou hier een tijdje willen blijven.
- GEVERT Wat?!
- LILIANE Zoudt gij u over mij willen ontfermen?
- GEVERT Euh... 't is te zeggen...
- LILIANE Ge ziet toch wel dat mijn hart is doorboord. Ik zit hier met pijn en smart! Ik ben verbijzeld, verscheurd, doorpriemd, geteisterd. Ik heb alleen geen blauw oog.
- GEVERT Ik hoor het, de lol is eraf in uw huwelijk.
- LILIANE Ik heb hulp nodig. Hulp van een bereidwillig goed man. En gij zijt zo ene. Ik zie dat.
- GEVERT Deze barmhartige Samaritaan is wel op zijn rust gesteld.
- LILIANE Ik zal u niet voor de voeten lopen.
- Gevert weet niet goed wat doen, komt bij de bokaal.*
- GEVERT Glibber?
- LILIANE *(staat recht)* Ge kunt mij toch niet wegsturen? Zie mij hier staan. Zo kunt ge mij toch niet op straat gooien?!
- GEVERT Zo niet nee. Ge moet u iets anders aantrekken.
- LILIANE Oh, dankuwel! *(vliegt plots rond zijn nek)*
- GEVERT Hola, hola, hola! Ik moet er eerst nog eens over nadenken. *(maakt zich los)* Niet te rap hé zeg.
- LILIANE Neeneen. Rome is ook niet in één dag gebouwd.
- GEVERT Ik ben niet van plan om aan stedenbouw te doen.
- LILIANE *(drinkt haar glas leeg)* Mag ik mij nog wat inschenken?
- GEVERT Doe maar. Ik ga nu eerst wat kleren zoeken. *(gaat naar de deur van zijn slaapkamer)*
- LILIANE Gij zijt een toffe pee, wete gij dat?
- GEVERT *(opent de deur van zijn slaapkamer)* Merci.

LILIANE Dagobert Dante!

GEVERT *(keert zich om)* Ge kent mij?

LILIANE Ik ben een fan van u.

GEVERT Da's goed meegenomen.

LILIANE Ja hé! Ik vind dat ook. 't Komt wel goed tussen ons.

GEVERT Euh... ik ga kijken voor kleren. *(af in slaapkamer, laat de deur open)*

LILIANE *(schenkt haar glas nog eens vol, roept richting slaapkamer)* Ik heb al uw boeken gelezen! Zeg, maar uw hoofdpersonage noemt altijd Nellie! Is dat iemand die jij kent?! *(luistert, geen antwoord)* Laat maar. *(drinkt)* Ik bewaar alle artikels en interviews die over u verschijnen. Ik weet dus dat ge weduwnaar zijt. *(aan zijn bureau, leest op scherm van zijn laptop)* "Norman en Nellie liepen langs een veldweg met een beekje. Ze koesterde de schaarse momenten die ze samen konden zijn. Nu was ze vol vertrouwen. Ze zou slagen en krijgen wat ze verlangde." *(legt het papier neer, kijkt dromend voor zich uit)* Beekje... *(roept naar Gevert)* Jong toch, gij zijt een echte romanticus. Waarom kan mijn man nooit romantisch zijn?! Maar neen, de bruit uithangen, dat kan hij! *(drinkt haar glas leeg, zet glas kwaad neer, roept luid)* Sylvain, ik haat u!

Gevert op uit slaapkamer, heeft een jurkje bij.

GEVERT Gaat het?

LILIANE Sorry, ik moest eens kunnen schreeuwen.

GEVERT Sylvain is uw man, neem ik aan.

LILIANE De rotzak!

GEVERT Hier, probeer dit. *(toont het jurkje)* Ik heb niks anders. Tenzij ge mannenkleren wilt dragen.

LILIANE *(neemt het jurkje)* Van uw vrouw?

GEVERT *(knikt)* Ge kunt het in de slaapkamer aantrekken.

LILIANE Merci, Dagobert.

GEVERT Zeg maar Gevert.

LILIANE Gevert... lieverd... *(af in de slaapkamer, doet de deur dicht)*

GEVERT *(bij de visbokaal)* Glibber, gebeurt dit echt? Of is dit een droom? Neen, 't zal wel een nachtmerrie zijn. Ik kan die griet toch niet hier houden?! Ik moet verdorie werken! Neen, dit kan niet! Ik stuur haar terug van waar ze komt! *(drinkt)*

Op dat ogenblik wordt er op de voordeur geklopt. Aanhoudend. Hard.

GEVERT Ah neen hé zeg! *(zet glas neer, opent de deur)*

Er stormt een wildeman binnen. Het is Sylvain, de man van Liliane.

- SYLVAIN   *(razend)* Waar is ze?!
- GEVERT   Wie?
- SYLVAIN   Die feeks!
- GEVERT   *(begrijpt het onmiddellijk, maar houdt zich van de domme)* Hebt ge eerst gebeld of zijt ge direct beginnen kloppen?
- SYLVAIN   Ik weet dat mijn wijf hier is!
- GEVERT   Soms belt ze en soms belt ze niet, de bel.
- SYLVAIN   *(luid roepend)* Waar is dat serpent?!!!
- GEVERT   Hohoho... kalm hé vent, kalm hé!
- SYLVAIN   ‘k Ben haar gevolgd naar hier. ‘k Heb daar wat verder staan wachten. Maar ze zit hier nu al lang genoeg binnen!
- GEVERT   Zoudt ge u eerst niet voorstellen?
- SYLVAIN   Ik wil alleen dat mijn vrouw meekomt!
- GEVERT   Over wie hebt ge het eigenlijk?
- SYLVAIN   Over een poeierdoos die zich Liliane noemt!
- GEVERT   Ik heb geen poeierdoos en een Liliane ken ik ook niet.
- SYLVAIN   Doe nu niet of uw neus bloedt!
- GEVERT   Ah neen, ’t was hààr neus die...
- SYLVAIN   Dus toch!!!
- GEVERT   Neeneen... euh...
- SYLVAIN   Ze is weggelopen met een bloedneus!
- GEVERT   Dan zal ze niet ver geraken.
- SYLVAIN   Ah neen, tot hier.
- GEVERT   Neenee, er is hier daarjuist alleen een madammeke geweest.
- SYLVAIN   Da’s mijn vrouw!
- GEVERT   Neeneen, ’t was... euh...
- SYLVAIN   Als ’t een vrouw was met een bloedneus, dan was zij het! Kan niet anders!
- GEVERT   Neeneen, ’t was geen vrouw... ‘k bedoel...

SYLVAIN En ge zegt een madammeke! Hou mij niet voor de zot hé! Daarbij, ik heb Liliane hier zien aanbellen!

GEVERT Ah, nu pak ik u. Ge zijt mis. Ze heeft niet aangebeld, maar geklopt! De bel is kapot!!

SYLVAIN Dus toch!!!

GEVERT Ik bedoel... Neen! Ze is hier niet!

SYLVAIN Ik moet ze vinden! Ik ga verdomme malheuren doen!

GEVERT Doe die op een ander.

SYLVAIN Ik mag niet rondkijken zeker?

GEVERT Wat denkt gij wel? Dat is hier privaat. Privé van mij persoonlijk. En ik ben gesteld op mijn privacy.

SYLVAIN *(naar de deur toe)* Ik weet dat ik niet te ver mag gaan.

GEVERT Niet te ver gaan?! Maar ge ranselt toch uw vrouw af.

SYLVAIN *(in de deuropening, keert zich om)* Hoe weet gij dat?!

GEVERT Euh... salukes hé... *(wil deur dichtdoen)*

SYLVAIN *(houdt deur tegen)* Hoe dat ge dat weet?!!!

Liliane op, heeft die (sexy)jurk aan. Ze heeft een walkman op. Ze schrikt wanneer ze Sylvain in de deuropening ziet staan.

LILIANE Sylvain! *(deinst achteruit, doet walkman af)*

(Sylvain wil binnenkomen, maar Gevert verspert hem de weg.)

SYLVAIN Laat mij binnen! De slet! Bij een vreemde man! En verdomme zo gekleed!

GEVERT Pas op, ik laat Glibber los hé!

SYLVAIN *(grijpt Gevert bij zijn kraag, trekt hem omhoog, schudt hem door elkaar)* Gij smeerlap! Gij hebt met mijn vrouw te doen!!!

GEVERT *(met piepstem)* Glibber!

LILIANE *(luid roepend)* Laat die man met rust! Dit is een vrouwenvluchthuis!!!

SYLVAIN Wablieft?!

GEVERT *(met piepstem)* Hein?

LILIANE Dit is een officieel erkend vrouwenvluchthuis! Hier mag geen man binnen of hij kan zwaar gestraft worden.

GEVERT *(met piepstem)* Joehoe... wilt ge mij loslaten?

SYLVAIN Een vrouwenvluchthuis? *(laat Gevert los)*

GEVERT   Merci. *(voelt aan zijn nek, moet een paar keer slikken)*

SYLVAIN   Zijt gij naar een vrouwenhuis gevlucht? Waarom?

LILIANE   Omdat ge mij nu ook begint te slaan. Ik ben bang, Sylvain. En hier voel ik mij veilig.

SYLVAIN   *(kijkt rond)* Dus, dit is...

LILIANE   Het Beekje.

GEVERT   *(verwonderd)* Hoe?

LILIANE   Vrouwencentrum "Het Beekje". Hier mag geen enkele man binnenkomen.

GEVERT   Heel juist!

SYLVAIN   *(tot Gevert)* En gij dan? Wat doet gij hier?

GEVERT   Ik... euh... ik kwam de bel repareren.

LILIANE   Hij leidt dit centrum. Hij is psychiater.

GEVERT   Wablieft?! *(maar herpakt zich)* Ja... euh... ik doe aan... begeleiding...

LILIANE   Psychiater Burg.

GEVERT   Ja, van vluchthuis "Het Beekje."

SYLVAIN   En dit is een officieel tehuis?

GEVERT   Officiëler kan niet.

LILIANE   Een blijf-van-mijn-lijf-huis.

SYLVAIN   Dat staat hier niet aangeduid aan de deur.

GEVERT   Dat plakkaat is besteld. In koper. Een schoon model zulle.

SYLVAIN   Ik weet dat ge moet oppassen met die vluchthuizen...

GEVERT   Da's zeker. En ga nu maar. Ik moet werken en zij moet op haar spel komen.

LILIANE   *(roepend)* Gaat ge het nu eindelijk afstappen!

SYLVAIN   Ik vertrouw dit niet. Ik moet zeker zijn dat dit echt een vluchthuis is!

LILIANE   Waarom denkt ge misschien dat ik naar hier gevlucht ben?! Ik kende dit adres, zoals iedere vrouw het kent. Iedere vrouw krijgt in het geheim dit adres doorgespeeld... Op haar trouwdag.

SYLVAIN   Een vluchthuis... *(tot Gevert)* Kunt gij dat bewijzen? Waar zijn bijvoorbeeld de andere vrouwen?

GEVERT   Oh... euh... die zijn... op studiereis. Met een minibuske. Samen met de nonnekes van 't klooster. Soeur Joseffa en soeur Marie-Ange.

SYLVAIN Dan wacht ik tot ze terugkomen... met de nonnekes.

LILIANE Ah neen! Gij moet hier direct buiten!

SYLVAIN Dan wil ik nu op staande voet het bewijs! Ja?!

GEVERT *(kleintjes)* Wilt gij ons echt niet op ons woord geloven?

SYLVAIN *(leunt naast de deur tegen de muur, de armen gekruist)* Neen.

GEVERT Spijtig.

LILIANE Buiten Sylvain! Ik bel de politie!

SYLVAIN *(kalm)* Ik wacht.

Op dat ogenblik gaat de telefoon. Gevert schrikt. Bekijkt Liliane.

SYLVAIN Telefoon.

LILIANE Dus, buiten! Psychiater Burg verwacht een privégesprek.

GEVERT Ja, en dat is het. 't Is daarvoor dat ze bellen, voor dat privégesprek... voor mij persoonlijk... onder vier ogen... oren...

SYLVAIN 'k Zal 't rap weten. *(gaat naar de telefoon)*

LILIANE Neen, dat mag niet!

GEVERT Ik pak die wel.

Gevert haast zich naar de telefoon, maar Sylvain is hem voor. Hij haakt af.

SYLVAIN *(in hoorn)* Hallo... ja, dat is hier... bij meneer Burg.

GEVERT Ziedet dat 't voor mij is. *(wil de hoorn grijpen, maar Sylvain houdt hem buiten handbereik)*

LILIANE Verdomme, Sylvain, doe niet zo onbeschoft!

SYLVAIN Ja... ja... goed... komt in orde... Neen, hij is bezig...

GEVERT Ik ben niét bezig! Geef hier!!

SYLVAIN Ik zal 't hem zeggen. Nog een goeienavond. *(haakt in)*

LILIANE *(razend)* Nu is het genoeg! Ik bel de politie.

SYLVAIN 'k Ben al weg zie, 'k ben al weg. *(gaat naar de deur)* Dit is inderdaad een vrouwen tehuis.

GEVERT Ah ja? Ik bedoel natuùrlijk!

LILIANE Zoudt ge niet zeggen wie er aan de lijn was?

SYLVAIN Een zekere Nellie. Ze zei dat ze bezoek heeft gekregen van een sociaal assistente en ze bedankt meneer Burg omdat hij zo bereidwillig zijn woning voor haar opentzet.

- GEVERT *(opgelucht)* Voilà! Ziedet! Merci voor de boodschap.
- LILIANE En nu buiten!
- SYLVAIN Dus ge meent het?
- LILIANE Ik wil hier een tijdje blijven tot ge gekalmeerd zijt. Tot ge eindelijk eens ophoudt met voortdurend voor de kleinste onnozelheid uit uw vel te springen!
- SYLVAIN *(begint zich weer op te winden)* Maar 'k heb u verdomme nog maar één keer geslagen!
- LILIANE *(roept)* Buiten!!!
- SYLVAIN *(roept tegen haar in)* Ja ik ga weg!!!
- GEVERT *(probeert te sussen)* Ssst... allee kom, schonekes braaf zijn.
- SYLVAIN *(weer razend)* Een vrouwenvluchthuis! 't Is proper! Nu hebben ze wat uitgevonden!
- GEVERT Ja, 't was een gat in de markt en...
- SYLVAIN Als de wijven zich niet meer kunnen verdedigen vluchten ze en kirren ze bijeen!
- LILIANE Hoe meer zielen, hoe meer vreugd!
- SYLVAIN Ik ga daar eens een serieus artikel in de krant laten over zetten. Ik ken een vriend-journalist.
- LILIANE Doe wat ge niet laten kunt! En nu buiten!
- SYLVAIN Pff, ziet u daar staan, met zo'n jurk! Arrogant wijf! *(komt in deuropening)*
- GEVERT Da-ag! Doei! *(duwt Sylvain buiten)*
- SYLVAIN *(roept nog)* Een artikel in de gazet! *(en gaat af)*
- GEVERT *(sluit de deur en gaat er blazend met zijn rug tegen leunen)* Psychiater Burg... van Het Beekje...
- LILIANE En roepen dat die kan! Roepen en tieren en schreeuwen... Zeg nu zelf, daar is toch niet meer mee te leven. En ik had hem eerst niet gehoord. Ik had dit op. *(toont walkman)* Ik vond dit op uw nachtkastje. Er zit een bandje in met klassieke muziek. Ik heb er wat naar geluisterd. Schoon. Heel schoon. En romantisch! Verdekke, wat zijt gij een zachte, lieve, romantische vent. Zoiets op uw nachtkastje liggen hebben... Een walkman, dat is al lang uit de mode. Maar gij gebruikt dat nog omdat ge romantisch zijt. *(stopt plots, ziet hoe Gevert haar strak aankijkt)* Wat is't? *(Gevert blijft haar maar bekijken.)* Waarom zegt ge niks? *(Gevert zegt nog niets.)* Zijt ge kwaad?
- GEVERT Ge kunt hier niet blijven.
- LILIANE Wablieft?!
- GEVERT Ik ben aan een zeer belangrijk boek bezig. Het wordt alles of niks. Dus ga ik er hard tegenaan. Daarom wil ik niemand rond mij. Zelfs Glibber zal stil moeten zijn.

- LILIANE Gij stuurt mij weg?!
- GEVERT *(schenkt zich een drankje in)* Het spijt me.
- LILIANE Gij stuurt mij weg?!
- GEVERT Het leven kan hard zijn, nietwaar.
- LILIANE Gij stuurt mij weg?!
- GEVERT Stel u eens in mijn plaats.
- LILIANE Gij stuurt mij weg?!
- GEVERT Alstublieft hé zeg! Ik ga u geen tien keren wegsturen!
- LILIANE Gij stuurt mij weer naar mijn man terwijl ge zelf dat monster bezig gezien hebt?!
- GEVERT Ik stuur u niet naar uw man terug. Ik stuur u gewoon weg.
- LILIANE Gij duwt mij terug de hel in. Hebt gij ooit al getuigenissen gehoord van partnergeweld? Neen zeker.
- GEVERT Ga ergens anders. Naar familie, een vriendin, een hotel of weet ik veel. Ga op zoek naar een écht vluchthuis. Maar hier kunt ge niet blijven.
- LILIANE *(neemt haar glas, reikt het hem aan)* Wilt ge eerst nog eens bijvullen alstublieft?
- GEVERT Oké, maar dan gaat ge. *(schenkt haar in, zet de fles weg)*
- LILIANE Sylvain zal mij weten te vinden. Hij zal mij lastig vallen. Hij zal me verwijten. Slaan. Stenigen. Martelen. Verkrachten. Mij in mootjes hakken. De stukken in meerdere vuilzakken met een zware steen op verschillende plekken in de vaart! Hij zal mijn gezicht verminken om mij niet te kunnen identificeren.
- GEVERT Nu ook niet overdrijven.
- LILIANE Neen, het kan ook door de schroef van een boot gebeuren.
- GEVERT Probeer het eens met hem uit te praten.
- LILIANE Er zal een moord gebeuren als ge mij wegstuurt. En gij gaat dat op uw geweten hebben. Gij zijt juist zoals de politie: er moet eerst iets verschrikkelijks gebeuren voor ge ingrijpt. *(drinkt haar glas in één teug leeg, reikt weer haar glas)*
- GEVERT Dit is sterke drank. Weet ge toch?
- LILIANE Gij doet mij veel verdriet aan. Heel veel verdriet. *(drinkt)* Nu kan ik het nog opkroppen, maar eens op straat zal ik hete tranen schreien, snot en kwijl huilen. *(drinkt)* Bloedige tranen zal ik storten.
- GEVERT Gij leest zeker veel boeken. *(zet fles weg)*

LILIANE Ja, ùw boeken! Maar daarin wordt er nooit lang een traan weggepinkt. Want al gauw ontfermt een zachtaardige man zich over het ongelukkige meisje. *(drinkt)* Gij zijt een gespleten persoonlijkheid, wete gij dat?!

GEVERT Maar da's niet waar.

LILIANE Gij zijt zielsziek. Ge schrijft tegen uw gevoelens in. Gij verkondigt in al uw boeken een heel andere stelling. Want daarin zorgen de mannen voor de vrouwen. Ze beschermen hen in alle omstandigheden. *(neemt de fles en schenkt zichzelf in, duwt dan de fles in de handen van Gevert)*

GEVERT Straks wordt ge nog ladderzat.

LILIANE *(stemverheffing)* Dat ik daar goed tegen kan, zeg ik u! *(Gevert wil iets zeggen, maar zwijgt, hij bekijkt Liliane hoofdschuddend.)* Gij wilt mij dus niet helpen. Oké. Ik zal dan maar naar huis gaan. En voor ik op een wrede manier afgeslacht word, zal ik eerst al uw boeken verbranden. En alle artikels over u die ik had verzameld. *(drinkt haar glas in één teug leeg)* Goodbye! *(zet haar glas neer en gaat naar de deur van de slaapkamer)* Ik zal mijn eigen kleren maar weer aantrekken. *(kijkt nog eens naar hem)* Ziet ge mijn tranen blinken? *(af in de slaapkamer, laat de deur open)*

GEVERT *(Staat er een ogenblik uitgeteld bij. Zet de fles weg.)* Niet te geloven.

LILIANE *(off slaapkamer, luid roepend)* Ik word door iedereen verstoten!

GEVERT Gij dramatiseert het veel te veel! Ik ben er zeker van dat alles goed komt. *(kijkt naar de open deur, schrikt)* Euh... Liliane... die deur mag dicht... Gij staat in...

LILIANE *(off)* In mijn blootje! En dan?!

GEVERT 't Is maar... *(doet vluug de deur van de slaapkamer dicht)* ...uit principe. Ik ken u niet eens. *(schenkt zich nog wat in, drinkt, denkt een ogenblik na, zet zijn glas weg, naar bureau, neemt een paar bladzijden, leest :)* "Daar, tussen de donkere schaduwen fluisterde hij haar met zijn zachte stem toe: je hoeft niet bang te zijn, meisje. Ik zorg wel voor je." *(legt de papieren weg, komt bij de visbokaal)* Glibber? Wat denkt ge? Doe ik het? Of doe ik het niet? Ergens heeft ze gelijk... Neen, niet ergens. Ze heeft volkomen gelijk. Ik ben een onmens. *(hij komt aan de deur van de slaapkamer en roept)* Oké, ge kunt vanavond hier blijven!

Meteen wordt de deur open gezwaard en Liliane komt binnen. Ze heeft een pyjama van Gevert aan.

LILIANE *(uitgelaten)* Ik wist het! Ik wist het!! Ik wist het!!!

GEVERT Precies wel dat ge het wist.... Gij hebt mijn pyjama al aan!!

LILIANE Mijn redder! Mijn weldoener! Kom hier! *(geeft hem een klapzoen.)*

GEVERT Jamaar, pas op...

LILIANE Natuurlijk zal ik oppassen! Ik ben aan uw genade overgeleverd. Ik zal uw dienaars zijn, uw keukenmeid, uw kokkin!

GEVERT 't Is al goed. Ik wil alleen maar zeggen...

LILIANE Komaan, laten we erop drinken!

GEVERT Ik moet er wel op drukken dat dit maar een voorlopige oplossing is.

LILIANE *(schenkt de glazen vol)* Uw werkvrouw zal ik zijn! Uw hofdame!

GEVERT En samen zoeken we morgen naar een definitieve oplossing.

LILIANE Gij zijt de heer des huizes. *(geeft hem zijn glas)* Alstublieft... "meester".

GEVERT *(neemt glas aan)* Er moeten wel een paar afspraken gemaakt worden.

LILIANE Da's zeker! *(tikt met haar glas tegen het zijne)* Santé! Op de naastenliefde!

Ze drinken. Gevert zet zijn glas op het bureau.

GEVERT Bon, een eerste afspraak. Gij kunt hier op de sofa slapen.

LILIANE *(verontwaardigd)* Wàt?!!

GEVERT Er is maar één bed. Daar in mijn kamer.

LILIANE Op de sofa?! Op dat ding?!

GEVERT Ge kunt toch moeilijk op de grond gaan liggen.

LILIANE En mijn rugpijn?!

GEVERT Hebt ge last van uw rug?

LILIANE *(zet haar glas weg)* Goh, soms is het niet uit te houden. Dat begint hier aan mijn staartbeentje en dat trekt zo naar omhoog.

GEVERT Van deze sofa zult ge geen pijn hebben.

LILIANE Dat kunt ge mij toch niet aandoen?!

GEVERT Waarom niet? Ik mag toch in mijn eigen bed slapen zeker?

LILIANE Ik zal ondraaglijke pijnen lijden.

GEVERT Drink nog een glaasje, dan zult ge goed slapen.

LILIANE Morgenvroeg zal ik gebroken opstaan. *(lief)* Kunt ge nu eens niet voor één nacht uw bed afstaan aan een wanhopig radeloze arme drommel? Gun mij tenminste een goeie nachtrust na al wat ik vandaag heb meegemaakt.

GEVERT Euh... Oké... goed dan.

LILIANE Ik wist het! Ik wist het! Ik wist het!

GEVERT Dat ook al.

LILIANE Bedankt in naam van mijn rug.

GEVERT Maar op één voorwaarde...

- LILIANE Ik zal het doen!
- GEVERT Ik ga direct weer aan het werk en gij verdwijnt in de kamer.
- LILIANE Okido!
- GEVERT Ik sta achter op mijn schema.
- LILIANE Ge hebt nog een hele vruchtbare avond voor u.
- GEVERT Jazeker en ik wil die hele vruchtbare avond doorwerken. In alle stilte, in alle rust.
- LILIANE *(salueert)* Yes Sir!!!
- GEVERT *(naar de slaapkamer)* Ik ga daar nu wat spullen halen.
- LILIANE Ik zal het wel doen.
- GEVERT Neeneen.
- LILIANE Oké, oké, gij zegt het maar.
- GEVERT Slecht voor uw rug.
- LILIANE Gij zijt toch nogal een zorgzame mens zulle. Amai. Ik ben hier met mijn gat in de boter gevallen. En dat valt zacht, dus geen probleem voor mijn staartbeentje in die boter.
- GEVERT Zodra ik terug ben, staat deze kamer ter uwer beschikking en trekt ge u hierin terug.
- LILIANE In quarantaine.
- GEVERT Noem het gelijk ge wilt. *(af slaapkamer, doet de deur dicht)*

Zodra hij weg is, rent ze naar de telefoon, tikt een nummer in. Ze wacht even op aansluiting, houdt terwijl de slaapkamerdeur in de qaten.

- LILIANE *(in hoorn)* Karin, 't is Liliane... Jep, 't is zover... Karin, stap het af, jong... Uw vent ligt nu zijn roes uit te slapen? Awel dan, 't is nu 't moment. Laat hem verdomme zitten... Kom naar hier... Awel, dat huis dat ik u getoond heb, ja... jaja, 't is hij, die schrijver... Zeg en wilt ge nu wat weten... 't is hier een vrouwenvluchthuis geworden... dat leg ik u wel uit... Goh, 't is zo een romantische vent... een prima kerel waar ge u veilig bij voelt... lief en vriendelijk en volop in de weer... Hij draagt mij op zijn handen... en hij zal u ook op handen dragen, zijt maar gerust... Hij heeft zelfs Sylvain buiten gesmeten... ja, er is plaats genoeg... Allee vooruit jong, waar wacht ge op? Pak uw boeltje bijeen en kom naar hier...

Gevert op uit slaapkamer. Hij heeft een pyjama aan en daarover een kamerjas. Hij heeft een kussen en een deken bij zich.

- LILIANE *(in hoorn)* ...zoals afgesproken dan... da-ag... *(haakt in)*
- GEVERT Naar wie hebt gij gebeld?

LILIANE Euh... naar mijn tante Irma... Om te horen of ik bij haar zou kunnen logeren vanaf morgen. Maar ik heb mijn gsm niet bij en daarmee heb ik met uwe vaste gebeld.

GEVERT *Ah zo. (legt deken en kussen in de sofa)*

LILIANE Ge ziet dat ik in de weer ben om een oplossing te vinden.

GEVERT *(kort)* 't Is u geraden.

LILIANE Ge hebt u al in avondtenue gestoken?

GEVERT Gij toch ook. Trouwens, dan moet ik u straks niet storen.

LILIANE Goed gezien van u. Tof.

GEVERT *(komt achter zijn bureau zitten)* Bon, ik ga nu aan het werk. Dus, ge weet wat dat wilt zeggen?

LILIANE 'k Zal heel stillekes zijn. Mijn adem inhouden.

GEVERT *(gebiedend wijzend naar de slaapkamer)* Ge trekt u daarin terug, ja?!

LILIANE Jep. *(gaat achterwaarts, terwijl ze hem blijft bekijken naar de slaapkamerdeur)* Oké... 't is goed... good-night...

GEVERT Slaapwel.

LILIANE *(treuzelt)* Jep... *(af in de slaapkamer, laat de deur open)*

GEVERT Deur dicht!

LILIANE *(haar hoofd binnen)* Werk goed hé jong. *(af, deur dicht)*

Gevert bekijkt de papieren, leest even en begint dan verder te tikken. Hij is nog maar pas bezig of Liliane komt weer uit de slaapkamer. Gevert kijkt op.

GEVERT En?

LILIANE Mag ik hier niet efkes blijven?

GEVERT *(kort)* Neen. *(tikt verder)*

LILIANE *(tussen elke zin een pauze, waarbij ze hem observeert)* Ik zal stil zijn. *(Gevert tikt gewoon verder, maar het lukt hem niet al te best)* Grafstil. *(Gevert heeft het moeilijk om zich te concentreren, herleest, tikt. Ze komt achter hem staan)* Ik zal geen kik geven. *(Gevert negeert haar.)* Ik zal mijn mond niet opendoen. Ik hou het slot op mijn mond. Ik zal mijn tong inslikken. Mijn stembanden op nul. Geen geklop van mijn hart.

Hoewel hij verder werkt, zien we dat Gevert het stilaan op zijn zenuwen begint te krijgen. Liliane blijft Gevert bekijken.

LILIANE Zwijgen is goud! Gij gaat goud verdienen omdat ik zwijg.

Ze bukt zich naast hem, leest mee. Vervolgens begint ze met gebaren iets uit te beelden achter de rug van Gevert. Hij voelt iets, stopt met werken en kijkt naar Liliane die nog een kort moment overdreven "acteert".

- GEVERT Is 't gedaan, ja?!
- LILIANE *(stopt met haar mimevertoning)* Ik zeg toch niks.
- GEVERT Ah neen?! Ge zijt al een hele tijd aan 't zeggen dat ge niks gaat zeggen. En wat spookt ge nu weer uit?
- LILIANE Ik speel passages die gij aan 't schrijven zijt. Kijk daar, als Gunther haar smeekt om te blijven.
- GEVERT Gij speelt dat dan wel op een melodramatische manier.
- LILIANE Ik ben een toneelspeelster zenne.
- GEVERT Ah bon, dat wist ik niet.
- LILIANE Expressie! *(met brede gebaren)* De uiting van gevoel! Van stemming!
- GEVERT Hebt ge dan geen toneelvrienden waar ge kunt logeren?
- LILIANE Euh... neen... want het zijn allemaal mensen met veel kinderen.
- GEVERT Ge zijt dus bij een toneelgroep van de Bond van de Grote en Jonge Gezinnen?
- LILIANE Jep! Maar ik ben een uitzondering want ik heb geen kinderen. Maar ze hebben mij erbij gepakt omdat ik zo een goei actrice ben.
- GEVERT Dat kan ik best geloven. Ge kunt heel goed komedie spelen.
- LILIANE Dat valt op hé! 't Zit er ingebakken, jong.
- GEVERT Om de liefde Gods, waarom gaat ge nu niet slapen?
- LILIANE Zo vroeg? 't Is nog maar half negen!
- GEVERT Dat zal u goed doen in uw toestand.
- LILIANE Ik kan niet slapen met dat getik van u.
- GEVERT Hoe?
- LILIANE Gij zit hier te tikken en ge hoort dat tot in de kamer.
- GEVERT Zet mijn walkman op.
- LILIANE Ik kan mij niet goed leggen met zo'n spul op mijn kop.
- GEVERT *(diepe zucht)* Dus, ik moet stoppen met werken, opdat gij zoudt kunnen slapen.
- LILIANE Waarom tikt gij eigenlijk nog op een schrijfmachien? Alle schrijvers werken nu toch met een computer.
- GEVERT Ik hou niet van zo'n scherm voor mijn ogen. Ik schrijf nog liever ambachtelijk.
- LILIANE Goh, gij zijt romantisch. En als ge nu eens zoudt schrijven met een vulpen. Dat is nòg ambachtelijker.

- GEVERT   Waarom met geen veer?!
- LILIANE   God ja zeg! Nog toffer! En bij kaarslicht!
- GEVERT   (recht) We gaan slapen! Gij daar! Ik hier!
- LILIANE   Maar 't is nog veel te vroeg.
- GEVERT   Ik ben moe.
- LILIANE   (bij hem) Kunnen we niet wat met elkaar praten? Over uw boeken. Over uzelf. Over uw gevoelsleven. Wij met ons tweetjes hier op de sofa. Hier, kom... (zet zich in de sofa) Goh, gij zijt een fantastische mens. En altijd zo goedgeluimd.
- GEVERT   Liliane, ik wil slapen. Nu. Op dit vroege uur. Ik wil eerst even mediteren en dan zo in slaap vallen.
- LILIANE   (bekijkt Gevert even, knikt dan) Oké. Gij zegt het maar. (staat recht) Ik heb u beloofd van te gehoorzamen. (aarzelend) Allee dan... Echt geen slaapmutske meer?
- GEVERT   (begint zijn 'bed' op te maken) Neen.
- LILIANE   Welterusten... lieve Gevert...
- GEVERT   Slaapwel.
- LILIANE   Ik wens u een goeie nachtrust.
- GEVERT   Voor u hetzelfde.
- LILIANE   Gij snurkt toch niet zo luid als dat getik van uw machien hé?
- GEVERT   Niet dat ik weet.
- LILIANE   Allee dan... een goeie droom hé... (Gevert zucht en wijst naar de slaapkamerdeur.) Jep! (druipt tegen haar zin af en doet de deur dicht)
- GEVERT   Verdomme! Verdomme!
- Gevert doet zijn kamerjas uit, gaat op de sofa liggen. Kruipt onder het deken. Maar hij kan zich niet goed leggen, draait en keert. Tenslotte blijkt hij toch in een min of meer comfortabele houding te liggen, richt dan plots zijn hoofd op.
- GEVERT   Verdomme, het licht! (kijkt rond) Foert! (trekt het deken over zijn hoofd)
- Er wordt hard op de voordeur gebonsd. Gevert schrikt op.
- GEVERT   Ah neen! Wat nu weer?! (hij wacht even, er wordt weer gebonsd. tot zichzelf) Neen, niks van. Ik doe niet open.
- Hij trekt het deken weer over zijn hoofd, draait zich maar rolt uit de sofa.
- GEVERT   Verdomme! Verdomme! Verdomme!
- Er wordt opnieuw gebonsd. Gevert sukkelt recht en opent de deur. Er komt meteen een meisje binnen. Het is Karin. Ze ziet er ook maar belabberd uit. Zij heeft een grote reiskoffer mee.

- KARIN Eindelijk veilig!
- GEVERT *(kijkt verwonderd naar het vreemde meisje die al meteen in het midden van de living staat.)*
Wat betekent dat?
- KARIN Ik ben gevlucht voor mijn man! Doe vlug die deur dicht!
- GEVERT *(onthutst)* Dit moet een vergissing zijn.
- KARIN Ik ben hier toch in een vrouwenvluchthuis?
- GEVERT Wat?!
- KARIN Ik mag toch hier blijven?
- GEVERT Sorry, maar ik vrees dat ge het verkeerd voor hebt.
- KARIN *(zet reiskoffer neer, rent naar de deur, doet ze dicht voor de verbijsterde Gevert)* Kunt ge die deur niet barricaderen?
- GEVERT Jaaaar...
- KARIN En de bel doet het niet!
- GEVERT *(roept in een opwelling)* Dat weet ik!!!

Liliane op uit de slaapkamer.

LILIANE Karin!

KARIN Liliane!

Ze rennen naar mekaar en vallen elkaar om de hals.

LILIANE Oh Karin!

KARIN Oh Liliane!

GEVERT Oh God !!!

DOEK

TWEEDE BEDRIJF

TWEE DAGEN LATER

Ochtend.

Wanneer het doek opgaat zien we Gevert in de sofa liggen. Hij heeft een deken over zich. Hij draait en keert. Ligt kennelijk niet gemakkelijk. De deur van de slaapkamer vliegt open en Karin en Liliane komen binnengestormd. Ze hebben een aerobicpakje aan. Karin heeft een grote radio bij zich die luid speelt. Ze zet de radio op het bureau. Ze beginnen op het ritme van de muziek aan hun ochtendgymnastiek (aerobics). Gevert kruipt volledig onder het deken. Hij kreunt. Richt dan slaperig zijn hoofd op.

GEVERT Hé zeg, stopt daarmee, ja!

KARIN Hebt ge nog niet lang genoeg geslapen?

GEVERT Ik heb nog NIET geslapen! En dat is al twee nachten zo! (zuiert het deken weer over zijn hoofd)

LILIANE (komt naar de sofa gehuppeld, trekt het deken van over hem) Hop één twee, één twee, één twee!!!

GEVERT Laat mij!!!

KARIN (komt nu ook naar de sofa gehuppeld) Vooruit, meedoen! (trekt op haar beurt het deken van over hem)

GEVERT Maar laten jullie mij toch eens met rust! Gaat buiten huppelen en springen! (luid roepend) En zet die muziek af!!!

LILIANE Niks van! En niet brommen! Vooruit!

Liliane en Karin beginnen Gevert te kietelen.

GEVERT Auw! Neen! Niet doen! Ik kan daar niet tegen!

LI/KA (tegelijk) Opstaan! (ze blijven hem kietelen)

GEVERT (moet lachen) Hou op! Auw! Haha! (ligt in de sofa met zijn benen omhoog)

LILIANE (trekt hem bij zijn benen uit de zetel) Hop met de beentjes!

GEVERT Neen!!! (rolt uit de sofa, ligt op de grond)

KARIN En nu recht!

LILIANE Of wij geven u een nieuwe beurt!

GEVERT Neen! Neen! Oké! Oké! Ik geef mij over. Ik sta op. (staat moeizaam recht)

LILIANE Wat vlugger!

KARIN En wat leniger, stijve hark.

LILIANE Komaan, meespringen!

GEVERT Ah neen, dat kunt ge mij niet aandoen.

LILIANE *(kietelt hem opnieuw)* Fitness-time!

KARIN Ochtendgymnastiek! *(wil hem ook weer kietelen)*

GEVERT 't Is goed! 't Is goed! Ik doe mee. Efkes dan. Heel efkes. Heel heel efkes.

LILIANE Eén twee! Eén twee!

Op het ritme van de muziek staan ze nu alle drie op een rij te aerobicken. Liliane en Karin bijzonder lenig, Gevert stijf, suf en slaperig.

LILIANE Benen hoger! Hop! Hop! Hop!

KARIN Op het ritme!

GEVERT *(hijgend)* Ik... ik kan niet meer... *(stopt)*

KARIN Niet opgeven! *(begint hem weer te kietelen)*

GEVERT Neen! Auw! Stop! Hihahaha! Verdomme!

KARIN Hier gij!

GEVERT *(kwaad roepend)* Nu is 't genoeg! Genoeg!!! Buiten!!!

Liliane en Karin schrikken. Stoppen ogenblikkelijk. Liliane zet de radio af.

LILIANE Waarom roept gij nu zo?

GEVERT Waarom?! Waarom?! Waarom?!

KARIN Awel ja, waarom?

GEVERT Waarom lig ik hier al twee nachten op de sofa?! Waarom slapen jullie in mijn bed?!
(trekt zijn kamerjas, die bij hem lag, aan)

KARIN Omdat wij hier wonen tiens. Sinds eergisterenavond.

GEVERT Dit is huisvredebreuk! Pure huisvredebreuk! En ik pik het niet langer!

KARIN Amai zeg.

GEVERT Dat ik het niet langer pik!

KARIN Op uw pik getrapt?

GEVERT Jullie verdwijnen vandaag nog! Begrepen?!

LILIANE Vergeet niet dat wij gevaar lopen. Levensgevaar!

GEVERT Jullie spullen gaan weghalen uit de echtelijke woning, was niét gevaarlijk zeker?

Liliane zucht en gaat met de radio af in de slaapkamer, ze laat de deur open.

KARIN *(kwaad)* Als gij ons op straat gooit, dan gaan wij overal uitbazuinen dat de grote schrijver die in zijn boeken zo voor de verdrukte vrouwen opkomt, in feite een dikke profiteur is.

GEVERT Ik een profiteur?! Glibber, hoort ge dat?! Ik een profiteur!!

KARIN Gelijk àlle mannen!

GEVERT Al twee dagen eten jullie uit mijn hand!

KARIN Da's toch normaal zeker. À propos, van eten gesproken, zoudt gij niet eens voor ons het ontbijt gereed maken?

GEVERT Wàt?!

Liliane op uit de slaapkamer, ze heeft een krant bij zich.

LILIANE Het ontbijt staat klaar in de keuken.

KARIN Hebt gij dat gedaan? Wanneer?

LILIANE Terwijl gij nog sliep. Ik heb al gegeten. En 'k heb de krant uit de bus gehaald.

GEVERT En ik was nog vroeger op! Want ik heb helemaal niet geslapen! Daarmee zat ik bij het eerste hanengekraai al eieren te slurpen.

LILIANE Nochtans, toen ik hier passeerde, slaapt gij als een roos.

GEVERT Dat was een klein dutje. Na die eieren.

KARIN Allee, ik hoor het. Ik zal alleen moeten eten.

LILIANE *(tot Gevert)* Hebt ge dan niet wat kunnen schrijven?

GEVERT Sinds jullie hier zijn heb ik nog geen woord op papier kunnen zetten.

KARIN Of ge nu kunt schrijven of niet, dit is een erkend vrouwenvluchthuis!

GEVERT Dat gelooft ge toch zelf niet?

LILIANE *(houdt de krant in de hoogte)* Het staat in de krant.

GEVERT Wablieft?!

KARIN Dat wij hier kunnen blijven! En nu ga ik ontbijten. *(af keuken)*

GEVERT Wat staat er in de krant?

LILIANE Sylvain heeft woord gehouden. *(geeft hem de krant)*

GEVERT *(leest vluchtig)* Verdomme! 't Is niet waar!

LILIANE Een regelrechte aanval tegen deze vrouwenburcht, zoals hij had beloofd.

GEVERT En met naam en toenaam! Zelfs met mijn adres! Maar dat is laster! Eerroof! *(gooit woedend de krant weg)* Wie weet wat staat er mij nu nog allemaal te wachten!

- LILIANE We zullen er wel voor zorgen dat ge kunt schrijven.
- GEVERT Hoelang zijn jullie van plan te blijven?
- LILIANE Tot onze lieve echtgenoten hun lesje hebben geleerd.
- GEVERT Ah bon, dus ik ben eigenlijk een speelbal.
- LILIANE *(bij hem, lief)* Gij zijt zo een lieve speelbal.
- GEVERT Een jojo! Op en neer!!
- LILIANE Als dat zou kunnen!
- GEVERT Zo bedoel ik het niet!
- LILIANE Kunt gij ons nu echt niet horen of zien?
- GEVERT En dan word ik nog in mijn eigen huis gecommandeerd en afgeblaft! Vooral door uw vriendin!
- LILIANE Ach, neem het haar niet kwalijk. Karin is haar hele huwelijksleven door haar man afgeblaft. Als nu weer iemand tegen haar blaft, blaft ze natuurlijk terug.
- GEVERT *(kwaad)* Maar ik blaf toch niet!
- LILIANE Ah neen? Ge moest uzelf eens bezig horen. Ocharme, dat meisje. En ze heeft zo'n mooi karakter. Als iemand lief tegen haar is, smelt ze weg als boter in de pan. Na al wat ze meemaakt heeft, houdt ze alleen nog van snoezige en schattige mannen.
- GEVERT Haar man was dus blijkbaar niet lief genoeg.
- LILIANE Willy? Zwijgt me van die.
- GEVERT Waarom konden jullie nu geen job hebben? Maar nee! Hier een godganse dag binnen zitten!

Karin op uit de keuken met een kop koffie, daarop twee boterhammen. In haar ander hand een pot chocopasta en een mes. Zet alles op het bureau, doet dan de deur dicht.

- KARIN Ik heb geen goesting om daar in mijn eentje te zitten eten. *(gaat aan bureau zitten en begint haar boterhammen met choco te smeren)*
- GEVERT Gaat gij hier zitten ontbijten?! Met mijn manuscript als onderlegger?!
- KARIN Ik kan properkes eten, zenne.
- GEVERT *(voelt aan zijn hoofd)* Holala en ik wou dat ik eens properkes kon slapen. *(voelt nu ook aan zijn rug)* Dat is niet te doen, die sofa.
- LILIANE Waarom richt gij eigenlijk die andere kamer niet in?
- GEVERT Die is voor... *(stopt)*
- LILIANE Voor wie?

- GEVERT   Dat is privé. Strikt privé! Als er nu eens iets privé is, dan is het dat.
- LILIANE   Moogt gij zelf die kamer niet betreden misschien?
- KARIN   Uw kleren hangen daar nu toch al.
- GEVERT   Hangen?! Mijn kleren?! Op een hoop, ja! Verdeeld over twee stoelen.
- KARIN   In die kamer moet een bed komen.
- GEVERT   Die kamer moet vrij blijven. En daarmee uit! En nu wens ik PRIVACY ! Want ik duik de badkamer in!

Gevert wil de badkamerdeur openen als er op dat moment op de voordeur gebonsd wordt. Allen schrikken.

- KARIN   't Is beter dat de portier opendoet.

Karin en Liliane bekijken Gevert.

- GEVERT   Ah zo! Ik ben de portier!
- LILIANE   In een vluchthuis is het gevaarlijk wanneer een klant open doet. Dus, doet gij dat maar... als buitenwipper.

Er wordt opnieuw geklopt.

- KARIN   Ge moet een camera plaatsen aan de deur. Dat hebben alle vluchthuizen.

Gevert zucht diep en gaat dan opendoen. In de deuropening staat Fien. Ze is zeer verlegen. Is een echt 'seuteke' dat met een dotje en een ouderwetse jurk ook navenant gekleed is. Gevert knoopt vluq zijn kamerjas wat beter dicht.

- GEVERT   Goeiemorgen...
- FIEN   Van... van 's gelijken. (bekijkt Gevert vluchtig en buigt dan verlegen haar hoofd)
- GEVERT   Ja... ik luister.
- FIEN   Ik ben...
- GEVERT   Ja?
- FIEN   (draait wat ongemakkelijk) ...Fien De Beer.
- GEVERT   Ah zo... Aangenaam.
- FIEN   Van... van 's gelijken. Meneer... dat artikel... (toont de krant)
- GEVERT   (bekijkt de krant) Maar dat is HET artikel!
- FIEN   Is dat hier?
- GEVERT   Het spijt me... (wil de deur al dichtdoen)
- LILIANE   (vluq naar de deur) Het spijt ons dat we u niet meteen lieten binnenkomen. (duwt Gevert opzij)

- GEVERT Zeg eens!
- LILIANE Ja, mevrouwtje, het vrouwenvluchthuis 't Beekje is hier.
- GEVERT Zeg, wacht 'ns even!
- KARIN *(tot bij Gevert, sleurt hem bij zijn arm verder de living in, dan tot Fien)* Als ge hulp nodig hebt, zijt ge hier op het goei adres. Komt u gerust binnen.
- GEVERT *(komt weer naar de deur)* IK ben de portier!
- KARIN *(sleurt Gevert weer opzij)* Snapt ge het dan niet? Dat madammeke heeft thuis ambras. Die sloor zoekt een veilig onderkomen.

Ondertussen is Fien binnen gekomen, ze kijkt beschaamd naar Gevert.

- LILIANE *(doet de deur dicht)* Zo mevrouwtje, er kan u niks meer gebeuren.
- FIEN *(staat met haar rug naar Gevert gekeerd, tot Liliane)* Merci. En zeg maar Fien.
- LILIANE Fientje dan. Het is hier één grote familie.
- GEVERT Huhum!

Fien draait zich om en komt oog in oog te staan met Gevert. Onmiddellijk is ze weer erg verlegen. Krimpt in elkaar.

- KARIN Wat is er gebeurd, Fientje?
- GEVERT *(nogat ruw)* Ja, want ik heb alle gegevens nodig... als psychiater!
- FIEN Ik... euh... *(keert zich om met haar rug naar Gevert)* ...ik ben een beetje verlegen.
- GEVERT Mijn gasten zijn anders om NIKS verlegen!
- FIEN In 't bijzijn van... *(kijkt naar Gevert)*
- KARIN Van een psychiater?
- LILIANE Van een schrijver?
- GEVERT Van een portier?
- FIEN Van... een man. *(keert zich weer met haar rug naar Gevert)* Als ik oog in oog sta met een man, dan klap ik ineen.
- GEVERT Hoe zijt gij dan getrouwd geraakt?
- KARIN Ge moet haar dat niet zo bruto vragen. En niet in haar gezicht. Ge hebt gehoord wat ze gezegd heeft, dus... *(neemt Gevert vast en leidt hem wat verder de kamer in)* Hier moet gij staan.
- GEVERT Mag ik in mijn eigen huis niet eens meer staan waar ik wil?
- KARIN *(draait Gevert)* En met uw rug naar haar. Zo.

- GEVERT Niet te geloven!!!
- KARIN *(bij Fien)* Vertel nu maar Fientje.
- FIEN Ik las dit artikel en ik dacht: daar moet ik zijn.
- KARIN En hier zijt ge.
- LILIANE Ge zijt dus ook gevlucht voor uw man?
- FIEN Ik kom eigenlijk voor iets anders.
- GEVERT *(keert zich om)* Oh ja?
- KARIN *(gebiedend tot Gevert)* Omdraaien!
- GEVERT *(terwijl hij zich omdraait)* Moet ik niet in de hoek gaan staan met mijn handen op mijn hoofd?!
- LILIANE Vertel maar, Fien. Wat is uw probleem?
- FIEN Ik ben niet getrouwd. Ik heb ook geen lief.
- KARIN Zijt ge dan voor wat anders op de vlucht?
- FIEN In dit artikel las ik dat verlaten mannen hier in deze burcht soms komen smeken om hun vrouw terug te winnen.
- LILIANE Voor een man moet ge hier niet zijn.
- FIEN Toch wel. Ten eerste zou psychiater Burg mij misschien kunnen helpen. Als hij dit vrouwenhuis leidt moet hij toch iets van vrouwen afweten. Ten tweede zou ik misschien met zo'n verlaten, smekende man een relatie kunnen beginnen. Tenminste, wanneer het vast staat dat het niet meer goed komt met z'n vrouw die hier verblijft.

Karin en Liliane bekijken mekaar. Ook Gevert keert zich verwonderd om.

- LILIANE Fientje, ik vind dat een heel goed idee. Het is meer dan het proberen waard. Ge kunt blijven.
- GEVERT Wat?!
- KARIN Juist. Gij, als psychiater moet dat meisje helpen. Iedereen heeft recht op geluk.
- GEVERT En ik heb recht op privacy!
- LILIANE *(tot Fien)* Ge hebt uw valieske bij, zie ik.
- FIEN 't Is niet veel...
- LILIANE Dat is voldoende. Maar om te beginnen, zult ge wel bij ons moeten slapen. In die kamer.

- KARIN Neeneen, toch niet. Want dokter Burg gaat vandaag nog een bed kopen voor in die andere kamer. Dit wordt uw kamer. *(opent deur van Nellie's slaapkamer)*
- GEVERT Ah neen!
- LILIANE Maar voorlopig kunt ge uw spullen bij ons zetten, Fientje. Volgt u maar. *(met Fien af in Geverts slaapkamer)*
- GEVERT *(in alle staten)* Dit kan niet! Dit kan niet! Dit kan niet!
- KARIN Ge ziet toch dat het wél kan.
- GEVERT Ik word hier gegijzeld in mijn eigen huis!
- KARIN Ge moet nu ook niet overdrijven hé. Wij binden u toch niet vast zeker.
- GEVERT Dat zou er nog aan mankeren.
- KARIN Als gij zo tekeer blijft gaan, zullen we nog verplicht zijn.
- GEVERT Ik geloof mijn eigen oren niet!
- KARIN Amai, waar gij u druk om maakt zeg. En daarbij, wilt gij dan echt geen mensen helpen?

Liliane komt uit de slaapkamer, ze heeft wat kleren mee.

- LILIANE Fientje is aan het uitpakken. Ik ga mij terwijl opfrissen en aankleden. *(af in badkamer)*
- GEVERT *(loopt de kamer rond)* De ene is aan het uitpakken! De andere gaat een bad nemen! En nog een andere legt mijn manuscript onder de chocopasta!
- KARIN En gij moet hier niet rondlopen lijk een kieken zonder kop!
- GEVERT *(woedend)* Ik loop in mijn eigen huis gelijk ik wil!!! Als een kieken zonder kop! Als een kat zonder staart! Maar gelijk IK WIL !
- KARIN *(roept tegen hem in)* En gelijk een geliefd schrijver die in feite asociaal is!!!
- GEVERT *(op slag wat gekalmeerd)* Ik ben niet asociaal. Ik hou van de mensen. Ik hou van mijn lezerspubliek. Maar al wat ik wil en ook NODIG heb, is een kalm, rustig leventje. En ik wil kunnen schrijven!
- KARIN Dat kan.
- GEVERT Terwijl dit een vrouwenvluchthuis geworden is?! Neen, een duivenkot!
- KARIN De enige oplossing is: richt die andere kamer in. Koop een bed, een kast... enfin... installeer er een splinternieuwe slaapkamer. En 't is nu juist 't moment. 't Zijn solden. En 'k heb verdorie al geen honger meer. Da's uw schuld! *(af in de slaapkamer)*
- GEVERT Een nieuwe slaapkamer! Glibber, hoort ge dat?! En daarna zal ik het hele huis moeten vergroten. Een eetzaal, een recreatiezaal, een fitnesscentrum, een zwembad, een massagesalon... Centrum 't Beekje zal 't Centrum Oceaan worden.

Karin op, heeft ook kledingstukken mee.

KARIN Ik ga naar de badkamer... "dokter"... (af in badkamer)

GEVERT (aan de badkamerdeur) En ik dan?! Hoelang gaan jullie daar werk hebben?! Ik wil ook mijn toilet maken hé zeg!

Fien komt op uit de slaapkamer.

FIEN Zo roepen... dokter. (wendt zich af)

GEVERT Ja, ik roep!

FIEN 't Is maar... ik kan daar niet tegen.

GEVERT En ik kan er niet tegen dat mijn huis gekraakt wordt met eigenaar en a!!

FIEN Oeioei...

GEVERT Oeioei of aiai of blablabla, 't kan mij niet schelen! (tot aan de badkamerdeur, roept dan luid) Ik wil een douche nemen!

FIEN (krimpt ineen) Maar dokter... zo... euh... tieren...

Op dat ogenblik wordt er op de deur gebonsd.

GEVERT Arrah, nog een sloor?!

Gevert opent de deur. Het is Sylvain.

SYLVAIN (komt binnen) De bel doet het nog altijd niet.

GEVERT Is het daarvoor dat ge geklopt hebt?

SYLVAIN Ja natuurlijk.

GEVERT Wel, salut dan! (duwt Sylvain zachtjes naar de deur)

SYLVAIN Jamaar neen, ik kwam langs om te vragen of ge het artikel gelezen hebt?

GEVERT IEDEREEN heeft het gelezen! Salut!

SYLVAIN (ziet Fien) De vrouwtjes zijn thuis nu?

FIEN (draait en keert verlegen, een paar passen naar Sylvain) Hallo... euh... zijt... gij... verlaten?

SYLVAIN Wablieft?

FIEN Is... uw... vrouw... gevluht?

SYLVAIN Ja, die zou hier moeten zijn. (tot Gevert) Zeg, waar is ze?

GEVERT Op retraite.

SYLVAIN Ze gaat toch geen non worden?

- FIEN Meneer... hoe... hoe... euh... hoe is uwe... naam?
- SYLVAIN Sylvain. Waarom?
- FIEN Een ...een schone naam...
- GEVERT En mijne naam is ook wreed schoon! En berucht! Psychiater Burg! Merci voor dat artikel!
- SYLVAIN 't Was in een volle colère. Het moest eruit!
- GEVERT Eruit, ja! Maar niet erin! In die gazet!
- SYLVAIN 't Is nog vrij proper. De scheldwoorden zijn geschrapt.
- FIEN Syl... Sylvain... zoudt gij... u niet laten... euh... schrappen... Op uwen... euh... trouw... euh... boek... trouwboek... verstaat ge?
- SYLVAIN Zeg, wat mankeert die?
- GEVERT Een vent! En nu buiten!
- SYLVAIN Oké, oké... maar...
- FIEN Toe... zeg het...
- SYLVAIN Mijn vrouw... Ik wil haar terug!
- GEVERT Zijt gerust, ik zal uw vrouw met de post terugsturen.
- SYLVAIN *(in de deuropening)* Als ge dat zoudt willen doen.
- GEVERT Terug naar afzender! Doei! *(duwt Sylvain buiten, slaat deur dicht)*
- FIEN Nee... wacht...
- GEVERT Wilt gij hem achterna lopen? Met alle plezier! Met alle plezier! *(wil deur weer openen)*
- FIEN Neen... 't zal... euh... voor een andere... andere keer zijn.
- GEVERT Ge moest er op gesprongen zijn hé! Ge hebt uw kans verkeken.
- FIEN Kunt... kunt... gij... *(draait zich met haar rug naar hem, praat dan vlotter)* Kunt gij mij daarbij helpen, dokter?
- GEVERT Bij dat opspringen? *(kwaad roepend)* Ik zou er willen inspringen ja?!
- FIEN In wat?
- GEVERT In de vaart!

Liliane op uit badkamer, ze is aangekleed. Ze heeft een plastic kom met warm water bij zich. Ook een handdoek en een toiletzak.

LILIANE Hier, lieve Gevert.

- GEVERT   Wat krijgen we nu?!
- LILIANE   Ge stond hier te schreeuwen dat ge u dringend moet opfrissen. Wel, hier warm water en uw toiletzak. En uw kleren liggen hier toch. Komaan. (af in Nellie's slaapkamer)
- GEVERT   (verontwaardigd) Maar zoudt ge nu niet doodvallen!
- Liliane terug op. Ze heeft alles in Nellie's kamer achtergelaten.
- LILIANE   Bijlange niet. Voor wat?
- GEVERT   Voor wat?!!! (gaat naar Nellie's slaapkamer)
- LILIANE   (roept hem na) Ge ziet toch dat wij in de weer zijn!
- Gevert af en slaat woedend de deur van Nellie's kamer achter zich dicht.
- LILIANE   En dan is meneer nog kwaad hé! Goh, mannen! 't Zijn allemaal dezelfde.
- FIEN   Gij hebt precies veel ervaring met mannen.
- LILIANE   Maar nog geen enkel goèi ervaring.
- FIEN   Madame... euh...
- LILIANE   (begint het ontbijt van het bureau op te ruimen) Zeg maar Liliane.
- FIEN   Liliane, zoudt gij mij op het goeie spoor kunnen zetten?
- LILIANE   Gaat ge weg met de trein? Maar ge kunt hier een poosje blijven. Van die bullebak moet ge geen schrik hebben. 't Is zo een lieve snoezepoes. (af met ontbijt in keuken)
- FIEN   (aan de keukendeur) Jaja, ik blijf hier wel... maar... ik heb u gezegd dat ik een man zou willen...
- LILIANE   (terug op) Denk er maar eerst twee keer over na, Fientje.
- FIEN   Zo kan het echt niet verder met mij. Ik heb het daarjuist weer ondervonden. Zeg, Liliane, zoudt gij mij les willen geven?
- LILIANE   Les geven?!
- FIEN   Gij, met al uw levenservaring, gij zoudt mij toch wat kunnen leren.
- LILIANE   (denkt na) Les?
- FIEN   Les in de liefde.
- LILIANE   Moet dat met tekeningskes gebeuren?
- FIEN   Als ge denkt dat dat nodig is.
- LILIANE   Maar... zeg, gij weet toch wel... vanwaar... ?
- FIEN   Vanwaar de kinnekes komen?

LILIANE 't is maar... ik kan niet zo goed tekenen.

FIEN Met les in de liefde bedoel ik: hoe vraag ik het een man? Hoe verleid ik een man?

LILIANE Oh dat... Het zou dus eigenlijk 'les in kennismaking' zijn?

FIEN Ja, een kennismakingscursus.

LILIANE Tja... euh... dat hangt natuurlijk van persoon tot persoon af.

FIEN Hoe hebt gij het gedaan? En waar?

LILIANE In een dancing. Maar ik zie u niet direct naar een dancing trekken.

FIEN Ik ben daar nog nooit binnen geweest.

LILIANE Dat dacht ik al.

Karin op uit de badkamer. Ze is nu ook aangekleed. Fien onmiddellijk bij haar.

FIEN Of gij misschien?

KARIN Wat ik?

FIEN Hoe hebt gij uw man aangepakt toen ge met hem aanpakte?

KARIN (verwonderd) Hallo?

LILIANE Ze bedoelt: hoe hebt gij uw man aan de haak geslagen?

FIEN En waar? Dat is ook heel belangrijk.

LILIANE Bij mij was het in een dancing, dus niks voor Fien.

KARIN Dan vrees ik dat mijn plek ook niks voor u zal zijn, Fientje.

FIEN Zeg het. Ge kunt nooit weten. Ik zal een goeie leerling zijn.

KARIN Op een naaktstrand.

FIEN Oeioei.

KARIN Ik zag hem van ver blinken. Hij was van kop tot teen ingesmeerd met factor 50.

LILIANE Fientje wil les krijgen hoe ze een man moet aanpakken.

KARIN Onze gastheer is daar een specialist in. Hier kijk. (neemt een paar papieren van op het bureau) Hij is juist bezig er over te schrijven.

LILIANE Dat is zijn manuscript van "Liefde in de tuin".

FIEN In den hof. Ja, dat zou ook een goei plek zijn.

KARIN (geeft het manuscript aan Fien) Ge moet dit eens lezen. Deze passage gaat over een vrouw die met een man praat.

- FIEN *(enthousiast)* Dat is wat ik nodig heb, zie.
- KARIN Ze begint eerst over het weer...
- FIEN Weer... ja, da's goed.
- KARIN En dan schakelt ze over op de liefde. Ze vraagt het hem.
- FIEN *(leest vluchtig)* Amai... interessant.
- KARIN Een betere handleiding bestaat er niet.
- FIEN *(leest)* "Het is nogal bewolkt vandaag, zei ze. Dan zal het vlug afkoelen, en ze schoof wat dicht bij hem. En ... *(leest murmelend verder)*
- KARIN Als er wat voor u bij is kunt ge het van buiten leren. En dat past ge toe bij de eerste de beste man die hier binnen komt.
- FIEN En als de dokter binnenkomt?
- LILIANE *(vlug)* Bij wijze van experiment!
- FIEN Goed, ik zal het proberen. Ik wist niet dat mijn behandeling hier in 't Beekje zo rap zou beginnen. *(af in de slaapkamer, doet de deur dicht)*
- KARIN Bij wijze van experiment... Bang dat zij uw schrijver aan de haak zal slaan?
- LILIANE Fien is niks voor hem.
- KARIN En gij?
- LILIANE Ik ben een grote fan van hem. Hij is mijn idool. En ge moet niet zo hard zijn tegen hem.
- KARIN Dat is mijn karakter. Als 'uw idool' snoezig zou kunnen doen, dan zou ik voor hem door een vuur lopen. Ik zet gemakkelijk mijn stekels op, maar iemand die nog maar even glimlacht naar mij, zou ik zo kunnen knuffelen.

Er wordt op de deur geklopt. Ze kijken naar de deur.

LILIANE Wat doen we?

KARIN Open doen tiens.

Karin opent de deur. In de deuropening staat een jongeman. We zien onmiddellijk dat hij een 'soft' ventje is. Een sulletje met een uilenbrilletje op. Hij heeft een kostuum aan, wit hemd en das.

OLIVIER Goeiemorgen, ik ben Olivier Van Hamme.

KARIN Goeiemorgen, meneer.

OLIVIER Ik ben van de vrije radio Animo en van De Streekkrant.

KARIN Voor wat komt ge naar hier?

- OLIVIER Een interview met psychiater Burg, de man achter het vluchthuis Het Beekje. Dat is hier toch?
- KARIN Ja, dat is hier. Komt u binnen, meneer.
- OLIVIER *(lacht vriendelijk)* Ik heb liever dat ge Olivier zegt.
- KARIN Ah ja? Awel ja, ik heb dat ook liever... Olivier. Ik ben Karin en dit is Liliane, mijn lotgenote. *(doet de deur dicht)*
- LILIANE Hoe zijt gij hier verzeild geraakt?
- OLIVIER Ik heb dat krantenartikel gelezen. En dat bracht mij op het idee en naar dit adres. Ik wilde al lang een reportage maken over mishandelde vrouwen. Ik heb compassie met hen. Ge moet weten... *(eniqsziens gegeneerd)* ...ik heb thuis mijn moeder ook zien lijden.
- KARIN *(bij hem, lief)* Ik geloof u, Olivier.
- OLIVIER *(kijkt haar aan, glimlacht)* Merci.
- LILIANE Dokter Burg kan momenteel wel niet gestoord worden.
- OLIVIER Ai, da's spijtig.
- LILIANE Hij is de hele dag niet beschikbaar.
- OLIVIER Aiai, da's nòg spijtiger.
- KARIN Hij zal straks wel tijd voor u maken. Kom, zet u, Olivier. Ge kunt hier efkes wachten. *(ze leidt hem naar de sofa)*
- OLIVIER *(bekijkt het slaapgerief in de sofa)* Plaats tekort?
- LILIANE Het is hier drukker dan ooit. *(neemt het slaapgerief en gaat ermee naar Nellie's kamer)*
- KARIN Gaat gij bij... ? Maar hij staat misschien in zijn...
- LILIANE We mogen toch opruimen? *(af in Nellie's kamer, terwijl ze de deur achter zich dicht doet, horen we een gil van Gevert)*
- OLIVIER Dan is de dokter momenteel bezet?
- KARIN *(bekijkt de deur van Nellie's kamer)* En misschien nu bezeten.
- OLIVIER Pardon?
- KARIN Laat maar... *(komt naast hem in de sofa zitten)* Dokter Burg is nog wat gaan slapen. Hij had een onrustige nacht.
- OLIVIER Slapen... *(zucht)* Ja...
- KARIN Is er iets? Zijt gij ook een slechte slaper?
- OLIVIER Ik ben eens met mijn fiets tegen een laaghangende tak van een boom gereden.

KARIN   Wat heeft dat met slapen te maken?

OLIVIER   Alles. Ik had een zware hersenschudding. Dat is wel volledig genezen, maar ik heb er iets aan overgehouden.

KARIN   Ocharme.

Liliane terug op uit de slaapkamer.

OLIVIER   Een soort slaapziekte. Bij momenten van grote spanning gebeurt het. Dan val ik op slag in slaap. Sommigen denken dat ik van mijn stokken val, maar 't is direct slapen dat ik doe. Dat duurt maar een paar minuten. Ik ben dan weer gewoon wakker. Tot de volgende spanning.

KARIN   Maar venteke toch.

OLIVIER   Het komt er dus op aan niet in een gespannen toestand te geraken.

KARIN   Wat een mens allemaal niet kan meemaken. En dat door een stomme tak.

LILIANE   De dokter zal straks komen. Hij heeft gezegd –neen, eigenlijk heeft hij het geroepen– dat hij graag een interview wil toestaan. Omdat er klare wijn moet geschonken worden. Hij wil een rechtzetting in alle kranten, schreeuwde hij.

KARIN   En ge moogt ons ook interviewen, Olivier. Getuigenissen uit de eerste hand. En met een fotoke van ons. Misschien met uw smartphone.

OLIVIER   Ik heb nog een gewone gsm. Maar ik heb een kodak in mijn autoke liggen. (recht, gaat naar de deur)

KARIN   (recht, opent de deur) Rustig, rustig, ge moet u niet opwinden.

OLIVIER   'k Weet het. 'k Weet het... Allee... euh... ja... (af)

LILIANE   Zeg 'ns, wat heeft dat te betekenen?

KARIN   Goh, die jongen is zo verschillend van mijn bruuat. En hij lacht naar mij. En hij heeft al drie keer naar mij geknipoogd.

LILIANE   Gij zijt toch niet van plan rond die knul te hangen?

KARIN   Hij is toch zo snoezig. Het liefst zou ik hem de hele tijd als een teddybeer willen knuffelen en knijpen.

LILIANE   Amai Karin, gij zijt veranderd. Vroeger wilde gij alleen maar macho's, toffe binken, mannen met... ge weet wel... aan hun lijf.

KARIN   Ik ben inderdaad veranderd. Ik heb mijn lesje geleerd.

Fien op uit de slaapkamer, heeft het manuscript bij zich.

FIEN   Ik heb mijn les geleerd.

KARIN   God ja, die ook nog.

- LILIANE *(bij Fien)* Fientje, ge kunt het direct uitproberen. *(neemt het manuscript over)* Zo dadelijk komt er een vent binnen.
- KARIN Bedoelt gij... Olivier...?
- LILIANE *(neemt Karin terzijde)* Ge denkt toch niet dat zij "uwe" Olivier echt gaat inpalmen?
- KARIN Wie weet wat voor een goede leerling is zij niet.
- LILIANE Wij blijven in de buurt voor het geval het uit de hand loopt.
- KARIN Zijt maar zeker dat ik in de buurt blijf.
- FIEN Wanneer komt die kadee? Want ik sta op scherp zulle!
- KARIN *(tot Liliane)* Hoort ge dat? Ze gaat die arme jongen bespringen.
- LILIANE *(bij Fien)* Fientje, zo meteen gaat er een jongeman een interview van u afnemen. Probeer hem maar aan de haak te slaan.
- KARIN Bij wijze van experiment!
- FIEN Ja, 't is goed. Allee vooruit met de geit. *(spuwt als een werkman in haar handen, wrijft haar handen)*
- LILIANE Dat is al een veelbelovend begin. *(legt het manuscript op het bureau)*
Olivier komt binnen, heeft een fototoestel rond zijn nek hangen.
- LILIANE Olivier, dit is Fien. Ge kunt haar misschien eerst een paar vraagskes stellen. *(doet voordeur dicht)*
- KARIN Kom, Olivier, zet gij u hier. *(doet hem in de ééNZIT zitten)*
- OLIVIER Jajaja.
- FIEN *(nervus)* Ik blijf liever rechtstaan. Dan kan ik mij beter concentreren.
- OLIVIER *(haalt notaboekje en balpen uit zijn zak)* Goed... euh... dan zullen we maar beginnen.
- KARIN Ja, prima. *(komt achter Olivier staan)*
- LILIANE *(bij Fien, moedigt haar aan)* Vooruit Fientje, toon dat ge het kunt. Dit kan uw leven veranderen.
- FIEN *(zet zich schrap, kucht een paar maal)* Huhuhuum... *(plots vol zelfvertrouwen, maar draait zich wel met haar rug naar Olivier)* Komaan, kKomaan... De eerste vraag. Laat maar komen.
- OLIVIER *(kijkt verwonderd naar de eigenaardige houding van Fien)* Jajaja... euh...
- FIEN Huhuhuum... *(slikt, maakt met haar tong haar lippen nat, beweegt haar handen, de uitdagende beweging van 'kom maar af')* Vooruit... dingske... schiet af... de vragen....

OLIVIER Ja... euh... omdat het nogal gevoelig ligt, hoef ik de namen van de slachtoffers niet te weten...

FIEN *(duidelijk een van-buiten-geleerd stukje)* Nellie, de blonde nimf met de blauwe ogen en de roze wangetjes.

Karin en Liliane bekijken mekaar eens.

LILIANE *(stil tot Karin)* Ze heeft zijn manuscript vanbuiten geleerd.

OLIVIER *(even in de war)* Ja... euh... mevrouw, hoelang verblijft u hier in dit tehuis?

FIEN Het is nogal bewolkt vandaag.

OLIVIER *(wou noteren, kijkt op)* Wabliefert? Oh, ik snap het. Van toen het begon te regenen dus. *(schrijft vlug verder)*

KARIN *(legt plots haar armen rond Olivier)* Goh, wat doet gij dat goed, Olivier.

OLIVIER *(zit meteen ongemakkelijk)* Jajaja... ah ja... euh... volgende vraag... viel het u niet moeilijk om die stap te zetten?

FIEN Dan zal het vlug afkoelen.

OLIVIER Ah zo... juist... na die stap koelde het af.

KARIN *(met haar hoofd net naast dat van Olivier)* Amai, gij kunt er wat van, zulle.

OLIVIER *(krijgt het benauwd)* Is 't echt?

FIEN Allee, vittes, vittes, de volgende vraag. Komaan, volle petrol.

OLIVIER Volgende... euh... ja... Zijn er kinderen?

FIEN Maar er dalen nieuwe warme zonnestrallen neer.

OLIVIER Pardon?

KARIN Ollie, zijt gij getrouwd?

OLIVIER Pardon? *(slikt, trekt zijn das wat lossier)* Ja... euh... 'k bedoel: neen! De vraag is... wat ik wilde vragen...

KARIN *(wrijft door zijn haar)* Tjongejonge, gij hebt zacht haar.

OLIVIER *(met een nerveus lachje)* Meent ge dat?

FIEN De hartstocht overvalt mij.

OLIVIER *(schrikt)* 't Is niet waar!

KARIN Neen, serieus echt waar. Zo zacht...

OLIVIER Ik wil zeggen...

FIEN Dat komt door het weer.

OLIVIER Neeneen, 't is de shampoo...

FIEN Ik bemin u. Laat het wederkerig zijn.

OLIVIER *(krijgt het moeilijk)* Aiai!

KARIN Ik durf te wedden dat gij helegans zijt zoals uw haar. Zo zacht...

OLIVIER Aiaiaiai...

LILIANE Zeg hela, jullie moesten jullie zelf eens bezig horen!

FIEN Ik wil de uwe zijn. Niet alleen in deze tuin maar ook overall! De uwe.

OLIVIER Jajaja... euh... neeneeneen!!!

KARIN Ollie... pluchen teddybeer Ollie... 'k zou u willen knuffelen.

OLIVIER Neen!!! *(plots moet hij hevig geeuwen, zijn ogen vallen toe)*

LILIANE Karin! Let op! Hij begeeft het!

KARIN *(bekijkt hem)* Verdorie, 't werd hem teveel.

Olivier zakt opzij in de sofa.

KARIN De arme jongen.

FIEN *(nog steeds met haar rug naar Olivier, zwiert met haar armen)* En wij zweven samen, hand in hand, door de zevende hemel...

LILIANE Fientje, stop maar. Het interview is afgelopen.

FIEN Heb ik hem aan mijn haak? *(keert zich om en ziet hoe Olivier in de sofa ineengezakt ligt)* Oeioei. Hij heeft mijn haak toch niet ingeslikt zeker?

KARIN Ochottekestoch, de sukkel.

LILIANE Kan dat kwaad?

KARIN Hij zei van niet. Binnen een paar minuten zou hij weer wakker moeten zijn.

LILIANE Zou hij niet beter in een bed liggen?

KARIN Dat zal in ieder geval geen kwaad kunnen. Komaan, we leggen hem in ons bed.

Karin en Liliane nemen Olivier op en dragen hem de slaapkamer in.

FIEN Het is precies mislukt. Ik heb hem te bruto aangepakt. Ik heb nochtans gezegd wat... *(naar het bureau, bekijkt de papieren)*

Liliane en Karin komen terug binnen. Slaapkamerdeur dicht.

LILIANE Fientje, ik vrees dat er iets misgelopen is.

FIEN Ik heb zijn kop té zot gemaakt zeker?

- KARIN Hij moet in ieder geval onder hoogspanning gezeten hebben.
- FIEN *(komt ontmoedigd bij het tweetal)* Het zal niks worden. Nu niet, nooit niet.
- LILIANE Maar neen, ge moogt de moed nog niet opgeven. Een verloren veldslag is nog geen verloren oorlog.
- FIEN Bedankt dat jullie mij wilden helpen. Maar ik denk dat alleen de psychiater mij kan aanpakken.
- LILIANE Ik zou niet direct weten...
- KARIN Jazeker, dokter Burg kan dat. Als HIJ Fientje van haar kwaal niet kan afhelfen, wie dan wel?

Gevert op uit Nellie's kamer. Hij is aangekleed nu.

- GEVERT Bon, en nu gaan we hier eens orde op zaken stellen.
- FIEN *(onmiddellijk bij hem)* Alstublieft, dokter... *(keert zich dan met haar rug naar hem)* ...behandel mij. Nu direct!
- GEVERT *(kordaat)* Dat ik hier orde op zaken ga stellen, jàa!
- KARIN Dokter, gij alleen kunt Fien van haar verlegenheid afhelfen.
- LILIANE *(lief, geeft hem een arm)* En dat zult ge wel doen, nietwaar... dokter Love?
- GEVERT Mister Nobody zeker! *(trekt zich weg, loopt naar de andere kant van de kamer)*
- LILIANE *(volgt hem, geeft hem opnieuw een arm)* Neen, gij zijt een toegewijde dokter!
- GEVERT Hoe in godsnaam zou ik dat mens kunnen helpen?
- KARIN Gelijk ge al zoveel patiënten geholpen hebt. Psychiater Burg staat toch bekend voor zijn hypnosebehandelingen!
- GEVERT Hyp...?! IK?!!
- LILIANE Ge hebt meer capaciteiten dan dat ge zelf denkt.
- KARIN Kom Fientje, de dokter gaat u direct een behandeling geven. *(leidt Fien naar de sofa)* Hier, leg u languit neer.
- FIEN *(gaat languit liggen)* Dat is toch niet gevaarlijk hé?
- KARIN Wilt ge van uw verlegenheid af?
- FIEN Da's zeker. Ik ga eraan kapot.
- KARIN Geloof dan in de dokter. GELOOF in hem!
- GEVERT Jullie maken van mij een hypnotiseur ook al?!
- LILIANE *(neemt Gevert terzijde)* Misschien lukt het wel.

- GEVERT Maar dat is je reinste onzin.
- KARIN *(bij Gevert, neemt hem bij de andere arm, op fluistertoon)* Gij gaat haar hypnotiseren.
- GEVERT Dat kan ik toch niet!
- KARIN Iedereen kan hypnotiseren. Het hangt alleen van de wil van de patiënt af of die al of niet in hypnose zal geraken.
- LILIANE Fientje is een gemakkelijke prooi. Het zit hem in haar hoofd. En ze gelooft in u.
- KARIN Eigenlijk hypnotiseert de hypnotiseur niet, maar brengt de patiënt zichzelf in een toestand van zelfhypnose.
- LILIANE Wete gij dat gij een echt wereldwonder zijt. Gij kunt nu eens àlles. Zelfs hypnotiseren. Goh zeg amai!
- GEVERT *(ingesloten tussen de twee opdringerige vrouwtjes)* Allee dan. 'k Zal eens meedoen met jullie zotte streken.
- LILIANE Ik wist het! Ik wist het! Ik wist het!
- GEVERT Gij weet heel veel hé?
- FIEN Zeg, wat betekent dat gefluister?
- KARIN Niks Fientje, niks! *(naar de sofa)* Allee, schoon languit op uw rug. Dokter, de patiënt ligt gereed.
- LILIANE Succes, mijn lieve held. *(geeft hem een schouderklopje)*
- GEVERT Bon. *(naar de sofa, kijkt even naar de anderen, ze moedigen hem aan om te beginnen, hij buigt zich over Fien)* Mevrouw, ontspan u... sluit uw ogen... aan niks denken... ontspan... voel hoe alles rondom u wegglijdt... weg... het is donker, stil... *(nogmaals kijkt hij op, de twee doen teken dat hij het goed doet)* Nu is alle spanning weg... ver weg... ge valt in een diepe slaap... laat u gaan... en slaap... slaap... diep... en alles is zwart...

Gevert stopt, kijkt verwonderd naar Fien die inderdaad blijkt te slapen. Hij bekijkt de anderen. Gevert beweegt zijn hand voor Fiens ogen, geen reactie.

- GEVERT *(verbouwereerd)* Ze... slaapt...
- LILIANE Ge hebt het gedaan! Ik wist het! Ik wist het! Ik wist het! *(geeft hem een klapzoen)*
- GEVERT Jammaar, en nu? Stel dat ze niet meer wakker wordt?!
- KARIN Nu moet ge haar van haar verlegenheid afhelpen. Ge moet haar geleiden.
- GEVERT Geleiden?
- KARIN Fluister haar toe wat ik u ga voorzeggen.
- GEVERT Ik ben er toch niet gerust in.

KARIN Allee vooruit, bukt u over haar. *(Gevert bukt zich over Fien)* Gij zijt liefde.

GEVERT *(aarzelt eerst even, dan tot Fien)* Gij zijt liefde.

KARIN Alle mannen vallen voor u.

GEVERT Alle mannen vallen voor u.

KARIN In de liefde zijt gij wild als een tijger.

GEVERT In de liefde zijt gij wild als een tijger.

KARIN Ge zijt een vamp.

GEVERT Ge zijt een vamp.

KARIN Vanaf nu!

GEVERT Vanaf nu!

Alledrie blijven ze Fien bekijken. Langzaam opent Fien haar ogen. Ze staat recht. Men ziet meteen dat ze onder hypnose is.

LILIANE Het is precies gelukt, haar ogen staan raar.

GEVERT Da's niet waar. Ik ken daar juist niks van. En nu is 't gedaan met die zottigheid. Iedereen weer naar zijn eigen huis!

FIEN *(kijkt naar Gevert, staat recht, glimlacht haar tanden bloot)* Grrrrt....

GEVERT *(geschrokken)* Hola!

KARIN Ge kent gij daar precies álles van.

FIEN Wauw !!! *(maakt haar haren los, begint haar split te openen)* Hoepsasa !!! Boogie Woogie!!! Billie The Kid... kom hier !!! *(komt naar Gevert toe)*

GEVERT *(deinst geschrokken achteruit)* Ah neen... dat kan niet...

Karin en Liliane bekijken mekaar, moeten lachen en trekken zich achteruit.

FIEN *(volgt Gevert)* Kom hier... Fluppeke! Grrrrt...

GEVERT Verdomme, nu word ik ook al aangerand. *(loopt wat vlugger van Fien weg, de kamer rond)*

FIEN *(achter hem aan)* Grrrrt... Kiss me! Come-on...Let's do it!

KARIN Amai, 't is liefde in 't Engels.

GEVERT Hoe moet ik haar doen stoppen?! Hoe moet ik die hypnose verbreken?! Ah nee!! *(loopt verder weg, Fien had hem bijna te pakken)*

FIEN *(zwiert met haar losse haren)* Mijnen donder en bliksem! I love you forever!! Sweetyyyy!!!

GEVERT Verdomme! Neen! *(hij vlucht naar de voordeur en opent die)*

FIEN *(heeft hem te pakken, juist wanneer hij naar buiten wil springen)* O sole mio!!!

GEVERT Laat mij gerust! *(kan zich losrukken, loopt weer de kamer in)*

FIEN *(achter hem aan)* Poesie Mauw! Poesie Mauw!

GEVERT Ik ben hier weg!

De deur is blijven open staan. Op het moment dat Gevert naar buiten wil rennen is er een gespierde kerel in de deuropening verschenen. Gevert naar hem en springt in zijn armen. Karin schrikt hevig.

GEVERT *(in de struise armen van de 'spierbundel')* Red mij! Red mij!!!

KARIN Willy?!

WILLY *(tot Karin)* Gij zijt hier dus toch!

FIEN *(tot Gevert)* Nu kunt ge niet meer weg! *(sluipt met getuete lippen langzaam naar hem toe)* I can't stop loving you!

GEVERT Help!!!

FIEN Don't worry! Be happy! Hot lover! *(wil Gevert vastgrijpen)*

WILLY Keep cool! *(knipt met zijn vingers voor haar ogen)*

Meteen lijkt de hypnose verbroken. Fien is wakker geschoten, kijkt verwaasd rond en voelt aan haar hoofd. Ziet Gevert in de armen van die man.

FIEN *(weer verlegen)* Euh... is er iets? *(kijkt naar haar open split)* Oeioei, hoe loop ik hier nu... en mijn haar... euh... ja... *(trekt zich weg en gaat gegeneerd aan het bureau zitten en kleedt zich weer deftig)*

WILLY En wat is dat hier met u?! *(laat Gevert los en die valt op de grond)*

GEVERT Dat hoort bij de behandeling. De Springtherapie.

WILLY *(kijkt dreigend naar Karin)* Karin?!

GEVERT *(kruipt recht, kijkt naar Willy en dan naar Karin)* 't Is niet waar! Nu dat!

LILIANE *(om de spanning te breken)* Dat was het! Dat geknip met uw vingers heeft Fien uit haar hypnose gebracht. Dat we daar niet eerder aan gedacht hebben. Ik heb dat nochtans al eens op de televisie gezien.

WILLY Karin?!

KARIN Ga weg, Willy!

WILLY Ik wil dat ge meekomt! Direct!

KARIN Ik wil hier een tijdje blijven.

WILLY Ik heb van Sylvain gehoord waar ge zoudt kunnen zitten.

LILIANE Zit die rotzak er ook weer tussen?

- WILLY Kom mee verdomme! *(doet een paar passen naar Karin toe)*
- GEVERT *(komt voor Willy)* Ah neen, dat mag niet.
- WILLY *(grijpt Gevert vast)* En gij hé, dokterke van mijn voeten, gij moet ophouden met getrouwde wijven te bepotelen!
- GEVERT *(met piepstem)* Is 't weer mijn fout?!
- KARIN *(luid roepend)* Gaat ge die mens nu gerust laten!
- FIEN *(bang)* Oeioei! *(kruipt paniekerig onder bureau)*
- LILIANE We zullen een klacht indienen!
- GEVERT *(met piepstem tot Willy)* Allee toe, ga weg jongske.
- WILLY *(schudt Gevert hevig dooreen)* En gij terwijl met haar flikflooiën zeker?! Ze is nog altijd mijn vrouw!
- KARIN Willy, 't is genoeg!!!
- WILLY *(houdt Gevert stevig in zijn greep)* Luister Karin, we gaan goed overeenkomen. Ik laat deze dekhengst los als gij meekomt naar huis.
- KARIN Ik wil hier een paar weken blijven!
- GEVERT Weken?!!
- WILLY Dat gij direct meekomt!
- KARIN Ten eerste moet gij stoppen met drinken!
- WILLY Ik meen het hé! Deze gehaktbal wordt met u uitgewisseld.
- GEVERT *(jammerend)* En een losprijs ben ik ook al.
- WILLY Desnoods pak ik u mee naar huis, vrouwenzot. *(hij sleurt Gevert in een stevige greep over zijn schouder)*
- GEVERT Neen!!! Laat mij los!!!
- KARIN Willy, hoe zijt gij niet beschaamd?!
- GEVERT Glibber!!!
- WILLY Wat is 't? Komt ge mee?
- Olivier op uit de slaapkamer. Hij ziet Willy met de spartelende Gevert.*
- OLIVIER Een inval! Dat is pas nieuws. *(trekt vlug een foto van Willy)* Een foto van een vent die zijn vrouw komt opeisen in het vluchthuis.
- WILLY Wat betekent dat?!
- OLIVIER Een foto voor de Streekkrant.

- WILLY Foto?!
- KARIN Iedereen zal zien wat voor een smeerlap gij zijt! Een door en door slechte mens.
- WILLY Verdomme ik wil niet in de gazet!
- GEVERT Laat mij los! Ik heb hoogtevrees!
- WILLY Daar is al geen reden meer voor. (hij gooit Gevert op de grond)
- GEVERT (komt nogal hard neer) Aai!
- WILLY (roept naar Olivier) Geef die kodak hier!
- OLIVIER Ik ben journalist.
- WILLY (komt dreigend naar Olivier) Die kodak en een beetje rap!
- KARIN Willy hou op!
- WILLY Hoort gij niet, dove kwartel?! Die film doet ge uit de kodak.
- LIVIER (achteruit de slaapkamer in) Ge gaat mij toch niet... (wil deur dichtdoen)
- WILLY Hier gij! (kan nog net de deur open houden, samen met Olivier af in slaapkamer)
- OLIVIER (off) Neen!
- KARIN (in paniek, tegen Gevert, die moeizaam recht kruipt) Maar doe dan toch iets!
- GEVERT Nu is het genoeg!!! Mijn huis wordt gekraakt! Ik sta ten onrechte in de gazet! Ik moet hypnotiseur spelen! Ik word aangerand! Dooreen geschud!! Ik word gebruikt als losgeld! Dat ik er genoeg van heb!!!
- LILIANE Lieve engel, ge hebt ons goed verdedigd.
- FIEN (komt van onder bureau gekropen) Is 't hier al wat stiller?
- KARIN (kijkt angstig naar deur slaapkamer) 't Is dáár véél te stil. Ocharme... Olivier...
- Willy komt totaal aangeslagen uit de kamer. Met starre blik stapt hij naar de voordeur. Daar keert hij zich om.
- WILLY Ik heb echt niet hard geknepen. Gewoon efkes mijn hand rond zijn nek. En ineens... (keert zich om en stapt starend naar buiten)
- KARIN (geschrokken) Hij heeft Olivier...
- LILIANE Dat zal toch niet zeker. (met Karin af in de slaapkamer)
- GEVERT Een moord ook nog!
- FIEN (bij hem, verlegen) Dokter... euh... wacht... (keert zich met haar rug naar hem) Dokter, hoe lang denkt gij dat ik hier zal moeten blijven?
- GEVERT (doet voordeur dicht) Wilt ge mijne kop eens gerust laten?!

Liliane en Karin op uit de slaapkamer. Karin doet de deur dicht.

GEVERT *(onmiddellijk bij hen)* En?

LILIANE Hij slaapt. Komt door de hoogspanning.

KARIN Heeft iets met zijn hersens te maken.

LILIANE En Willy dacht wat anders. Was die ineens gekalmeerd zeg.

GEVERT Niet te geloven. Zo'n verandering.

FIEN *(bij Gevert)* Hebt... ge het over... over mij, dokter?

GEVERT Neen! Over die kleerkast. Dat komt hier met veel geweld keet schoppen en nu gaat hij naar buiten als een mak lammetje. 't Is straf. Zomaar. Comme ça. *(knipt met zijn vingers, net naast Fien)*

FIEN Waaauuuwww!!!

De anderen kijken geschrokken naar Fien, die door het vingerknippen weer onder hypnose schijnt te zijn, ze maakt haar haren los, schudt met haar hoofd.

FIEN *(komt naar Gevert)* Grrrt! All I need is love!!!

GEVERT *(deinst achteruit)* Neen!!!

FIEN Yesssss!!! *(rent achter Gevert)*

GEVERT Help!!!

Grote verwarring. Karin en Liliane proberen Fien te kalmeren, maar ze rukt zich als een wild dier los en loopt achter Gevert aan. Ondertussen valt het

DOEK

DERDE BEDRIJF

Diezelfde dag. Vooravond.

Wanneer het doek opgaat zien we Gevert aan zijn schrijfmachine zitten. Er speelt klassieke muziek. In de zetels zitten de drie vrouwen. Olivier is bezig iets uit te beelden. Hij heeft zijn broekspijpen opgerold tot aan zijn knieën en maakt klimbewegingen. Gevert kan zich niet concentreren. Hij kijkt voortdurend naar de anderen.

KARIN Een wandelaar!

OLIVIER Neen.

FIEN Een klokkenluider.

OLIVIER Neen. Allee, goed kijken.

KARIN Iemand die druiven plat trapt voor wijn.

OLIVIER Neen. Liliane, uw beurt.

LILIANE Ik zou 't begot niet weten. Een balletdanser misschien?

Gevert staat zuchtend recht en zet de muziek veel luider.

KARIN Zeg hela, wat is dat?!

GEVERT Ik kan niet werken terwijl jullie hier zo kinderlijk onnozel aan het doen zijn.

KARIN Amai, mijne kop hé zeg. (recht en zet de muziek stiller)

GEVERT Verdomme, ik zet hier in mijn huis mijn muziek zo hard als ik wil! Verstaan?!

KARIN Hoe kunt gij nu schrijven met zo'n lawaai?!

GEVERT Ik kan mij niet concentreren door jullie stom gedoe!

LILIANE (recht) Misschien kunnen we ergens anders gaan.

GEVERT (zet de muziek af) Eindelijk! Eindelijk van iemand een verstandig voorstel! Jullie ergens anders ophouden. (roepend) Jullie pakken jullie boeltje en jullie verdwijnen! Voorgoed! Is dat geen schoon spelleke?!

LILIANE Wete gij dat gij eigenlijk een schoon gezicht kunt trekken als gij zo kwaad zijt?

GEVERT Neen, dat weet ik niet!

LILIANE Dan verschijnen er zulke toffe rimpelkes.

GEVERT Begin niet hé.

LILIANE Jamaar, 't is echt zenne. Zo'n knap colèrig gezicht. En uw ogen die dan zo blinken. Goh, gij zijt een prachtexemplaar van een razende bullebak!

Ondertussen was Olivier nog steeds met zijn uitbeelding bezig. Fien, in de zetel, zit na te denken en te raden.

FIEN *(wel nog wat verlegen)* Een... zatte pee...

OLIVIER Maar bijlange niet.

GEVERT *(kwaad naar Olivier toe)* En gij hé, bergbeklimmer...

OLIVIER Dàt is't!!! Een bergbeklimmer!

GEVERT Gij hebt hier ook zomaar uw intrek genomen!

OLIVIER Nu moogt gij iets uitbeelden, omdat ge het geraden hebt.

GEVERT *(roepend)* Mijn boek zal een mislukking worden omdat gij hier zijt! En gij! En gij! En gij!

FIEN *(krimpt ineen)* Oeioei.

LILIANE Schoon. Dat vel langs uw neus dat dan zo wat naar omhoog trekt. Subliem!

OLIVIER *(ongemakkelijk)* Ik... euh... 't is voor die reportage dat ik hier gebleven ben. Hoe dat de bewoners, dus slachtoffers van huiselijk geweld, hun dag doorbrengen.

GEVERT IK ben hier het slachtoffer van huiselijk geweld! IK! En niemand anders!

OLIVIER *(gaat in de hoek van de zetel zitten, nog steeds met opgerolde broekspijpen)* Allee, gaat gij nu niks uitbeelden?

GEVERT Eerst vanmorgen heel die cirk! En nu zitten jullie hier al de hele namiddag kinderachtig te doen! Luister goed hé! *(kijkt op zijn horloge)* 't Is nu kwart na zes. Tegen zeven uur moet iedereen hier buiten! Begrepen?!!

OLIVIER *(kleintjes)* Ge moogt ook een voorwerp uitbeelden.

GEVERT *(luid roepend boven het gezicht van Olivier)* Begrepen?!!

Olivier geeuwt heel hevig en valt dan languit als een blok in de zetel.

KARIN Zie nu wat ge gedaan hebt!

FIEN Oeioei.

LILIANE Gevert, schat...

GEVERT En noem mij geen 'schat'!

LILIANE Gevert, tiran, dictator, blaas! Is dat beter?!

GEVERT Veel beter, want ik gooi jullie de straat op!

LILIANE Zoudt ge geen kalmeerpilleke inpakken?

GEVERT Ik moet niks inpakken! Jullie moeten inpakken! Ik wil alleen kunnen schrijven!!!

KARIN *(roept tegen hem in)* Gij kunt niet schrijven!!!

GEVERT Wat zegt gij daar?

KARIN Dat ge niet kunt schrijven. Dat uw boek weer een mislukking zal worden, en dat zal alleen maar uw eigen schuld zijn! Volgens mij hebt gij geen talent! Niks, niemendal! Nougatbollen!

LILIANE Karin!

Een plotse stilte. Gevert gaat naar het barmeubel en schenkt zich een drankje in. Drinkt.

FIEN Oeioei.

GEVERT *(op slag aangedaan)* Ik kan niet schrijven... *(drinkt)* Er is nu gezegd wat ik al een tijd vermoedde.

LILIANE Wat bedoelt ge?

GEVERT Ik heb inderdaad minder talent dan algemeen wordt aangenomen.

KARIN Sorry, ik had dat niet mogen zeggen. Ik trek mijn woorden in.

GEVERT Ik heb in ieder geval een tekort aan fantasie.

LILIANE En ge hebt al zoveel boeken geschreven.

GEVERT Liliane, gij wilde weten waarom mijn hoofdpersonage steeds Nellie heet.

LILIANE Toch niet omdat ge niet kunt schrijven zeker.

GEVERT Nellie is mijn schoonmoeder. En zij is mijn inspiratiebron. Al die belevenissen die Nellie in haar leven werkelijk heeft meegemaakt heb ik in al mijn boeken beschreven.

LILIANE Meent ge dat echt?!

GEVERT Ja.

LILIANE Al die venten?! Haar zovele liefdes?! Goh zeg, amai! Ik heb al wat meegemaakt, maar als dat allemaal echt gebeurd is... Moet er nog zand zijn.

KARIN Is uw schoonmoeder nu weg?

GEVERT Naar een rusthuis.

LILIANE Niet moeilijk, als ge zo'n leven hebt gehad.

GEVERT Maar ze zal waarschijnlijk terugkomen. Omdat ik haar terug wil. Omdat ik haar nodig heb. Voor nieuwe avonturen. Maar of ze zal mogen terugkomen, zal van jullie afhangen.

LILIANE Hoedat?

GEVERT Ik verwacht een sociaal assistente. Haar verslag omtrent mijn levenswijze moet positief zijn.

- LILIANE   Wanneer komt die?
- GEVERT   Ze kan ieder moment komen. Of morgen. Ze kon evengoed gisteren ook al geweest zijn. In ieder geval zal ze hier op het onverwachts komen opdagen.
- KARIN   Het is daarom dus dat gij ons buiten wilt!
- GEVERT   Verdorie, zeg nu zelf! Vinden jullie dat normaal, zomaar bij iemand binnenvallen?! En er uw intrek nemen?! De eigenaar geen kans geven? En de boel op stelten zetten? (drinkt, zet zijn glas weg)
- LILIANE   't Zal niet meer gebeuren.
- GEVERT   Daar kunt ge van op aan, dat het niet meer zal gebeuren! Nooit meer laat ik hier nog een doodvreemde binnen! (kijkt naar Liliane) Ook al heeft ze een bloedneus en blauwe plekken en zijn haar kleren gescheurd!
- KARIN   En zónder kleren?
- GEVERT   Hier geen vreemden meer binnen, zeg ik!
- LILIANE   Ik ben geen vreemde. Ik ben uw trouwste fan!
- GEVERT   Zo, nu weten jullie hoe de zaken staan. Ik heb geen talent en ik wil mijn inspiratiebron adopteren. Dus, pak in en verdwijnt! Allemaal! Weg uit dit huis! Weg uit mijn leven! Voor eeuwig en altijd!
- FIEN   Amen. (wanneer Gevert haar kwaad aankijkt) Oeioei.
- Olivier kreunt, wordt wakker, zet zich recht.
- OLIVIER   Hallo.
- FIEN   (verlegen) Uit... euh... geslapen... Oli... Olivierke?
- OLIVIER   Jaja. Jaja. (tot Gevert) Waar waren we gebleven, dokter?
- GEVERT   (weer roepend, tegen het gezicht van Olivier) Ik ben géén dòkter!!!
- OLIVIER   (geschrokken) Euh... ah... euh... zo...
- KARIN   Wees voorzichtig met hem.
- GEVERT   En voor de honderdste en laatste keer! Maak dat jullie weggkomen! (dichter bij Oliviers gezicht) Weg! Weg! Weg!
- Olivier schrikt opnieuw, geeuwt hevig en valt weer in slaap.
- KARIN   Zie, daar gaat hij weer! (kwaad tot Gevert) Kunt gij nu anders niks dan roepen en tieren?!
- GEVERT   Holalala... dat is hier niet meer uit te houden. (aan visbokaal, met gevouwen handen, smekend) Glibber, alstublieft, kunt gij er niks aan doen?

FIEN *(bekijkt Olivier)* Oeioei, die is precies weer goed de plank af. Zou hij eigenlijk wel gemakkelijk liggen? *(staat recht)* Wacht, ik haal hem een kussen. *(af slaapkamer)*

LILIANE *(bij Gevert)* Gij staat echt serieus onder stoom hé.

GEVERT Komt gij mij afkoelen misschien?

LILIANE Ik zou u toch graag kalm krijgen.

Op dat ogenblik wordt er op de voordeur geklopt. Iedereen bekijkt iedereen.

EDITH *(off, roept)* Menneke, ik ben het hé!

GEVERT Weg! Vooruit! Het is de sociaal assistente.

KARIN In de slaapkamer met hem! *(neemt Olivier bij zijn armen)*

GEVERT Neen, de slaapkamer zou ze het eerst kunnen controleren.

LILIANE De keuken dan. *(neemt Olivier bij zijn benen)*

GEVERT De keuken zal ze ook bekijken. Vooruit, naar de tuin!

KARIN Veel te koud.

Er wordt een tweede keer geklopt. Karin en Liliane sleuren Olivier weg. Allen af in de keuken. Gevert schikt nog even nerveus zijn kleren.

GEVERT Glibber, sta me bij hé jong!

Er wordt opnieuw geklopt. Gevert opent de deur. Het is Edith.

GEVERT Madam, komt u binnen.

EDITH De bel doet het nog altijd niet? *(komt binnen)*

GEVERT Soms. Als ze goesting heeft. *(doet de deur dicht)*

EDITH *(komt de kamer in)* Bon, ik ben gekomen om...

GEVERT *(zenuwachtig)* Om te controleren en te inspecteren en zo vanalles, jaja. Wel, zoals ge ziet, alles is hier nog heel rustig.

Op dat moment komt Fien uit de slaapkamer; ze heeft een kussen bij zich. Edith staat met haar rug naar haar gekeerd.

FIEN *(nogal luid)* Oeioei! *(blijft staan)*

EDITH Wat zegt ge?

GEVERT Oeioei.... Euh... oeioei, gij hebt altijd veel werk te doen, nietwaar. Ocharme.

Hij springt bij Edith, trekt haar even tegen zich aan, met zijn ene hand doet hij teken naar Fien dat ze moet verdwijnen.

EDITH Hela menneke! Wat doet gij nu?!

GEVERT *(doet nog uitdrukkelijker teken naar Fien)* Zo pak ik Nelleke soms vast.

Fien houdt het kussen wat hoger om te vragen wat ze ermee moet aanvangen.

EDITH Waarom?

GEVERT Omdat ze me dat vraagt. *(blijft ondertussen maar teken doen)*

EDITH Maar mij moet ge daarvoor toch niet vastpakken?

GEVERT En dan vraag ik haar : “Nelleke, doet uw ogen dicht”.

EDITH Jaja, allemaal goed en wel...

GEVERT Edith, doet gij ze nu ook eens dicht, uw ogen... alletwee... potdicht en gesloten.

DITH Laat mij los! Wat is me dat nu?!

GEVERT Uw ogen dicht!

EDITH Laat mij los!

Gevert neemt het lakentje van de salontafel en gooit het over Edith's hoofd.

EDITH Maar...!!!

Vliegensvlug rent Gevert naar Fien, duwt haar hevig naar de open deur. Fien duikt holderdebolder de slaapkamer in. Gevert gooit de deur dicht en blijft er met zijn rug tegenaan staan.

EDITH Wat heeft dit te betekenen? *(trekt lakentje van haar hoofd, gooit het op de salontafel)*

GEVERT Goh, en dan heeft Nelleke plezier!

EDITH Ah ja?

GEVERT *(overdrijft om haar te overtuigen)* En dan schatert ze het uit! Holala, Nelleke kan nogal schateren, zenne! Nelleke brengt hier schaterend haar dagen door!

EDITH Maar ge kon mij dat toch gewoon vertellen. Moest gij mij daarvoor vastpakken? Pas op, menneke, daar kan ik niet tegen.

GEVERT Ik heb het u getoond omdat... euh... omdat ik het niet meer zo goed onder woorden kan brengen.

EDITH *(kijkt op)* En gij zijt schrijver?

GEVERT Euh... ja... van liefdesromans... niet van westerns.

EDITH *(bekijkt hem verwonderd)* Westerns?

GEVERT Ja, daar pakken ze hun schoonmoeders ook aan. *(snapt nu zijn onzin)* Laat maar.

EDITH Deze schermutseling zal ik maar vergeten. En dan nu...

GEVERT *(grijpt Edith bij de arm)* Gij kunt uw inspectie hier beginnen.

- EDITH *(probeert zich los te trekken)* Jamaar zeg...!
- GEVERT In Nellekes schoon behangen slaapkamer... *(sleurt Edith bij haar arm naar Nellie's kamer)*
- EDITH Maar enfin!
- GEVERT Kijk daar maar eens goed rond. Ik kom direct. *(duwt Edith de kamer in en trekt vlug de deur dicht)*
- GEVERT *(terwijl hij naar de keuken rent)* Ze moeten hier allemaal buiten! *(opent de keukendeur en roept)* Vooruit! Vlug! Iedereen uit de keuken!

Karin en Liliane komen uit de keuken.

- KARIN Is ze weg?
- GEVERT Neen.
- LILIANE *(kruist haar vingers)* Het beste!
- KARIN Ja, we duimen voor u.
- GEVERT Verdomme, jullie kunnen hier niet blijven rondlopen.

Olivier op uit de keuken.

- OLIVIER Zo, welk spelleke gaan we nu doen?
- GEVERT En gij zijt hier ook nog?!
- OLIVIER Ah ja, mijn reportage gaat over een hele dag.
- GEVERT Weg! Allemaal! Onmiddellijk!
- KARIN *(duwt Olivier naar de voordeur)* Allee vooruit, Van Hamme. Ge hebt het gehoord. Ge moet hier buiten.
- OLIVIER Jamaar... Karineke...
- KARIN Ongeruimd staat netjes. Komaan.
- GEVERT *(gaat aan Nellie's kamer staan, houdt de deur in de gaten)* Maar om de Liefde Gods!
- OLIVIER Mijn kodak ligt ginder. *(gaat af in de slaapkamer)*
- GEVERT En daar zit Fien dan ook nog!
- LILIANE Karin, gij zijt ineens zo kortaf tegen Olivier.
- KARIN Och, eigenlijk is hij toch niks voor mij. Hij slaapt teveel.
- GEVERT *(smekend)* Lieve meisjes, please... kunnen jullie nu echt niet eens voor één keer doen wat ik jullie vraag? *(kijkt door het sleutelgat)*
- LILIANE *(bij Gevert)* Lieve Gevert, ik wil echt wel helpen hoor.

GEVERT *(keert zich om, razend)* Ik heb waarlijk goesting om... *(maar houdt zich in)*

KARIN Voor wat hebt gij goesting?

Edith weer op uit Nellie's kamer. Gevert ziet haar niet. Ze blijft in de deuropening staan, net achter Gevert.

GEVERT Ik weet niet wie mij tegenhoudt...!

KARIN *(kucht luid)* Huhum!

GEVERT Ik zou jullie zo bij jullie haren vast kunnen grijpen en jullie naar buiten slèuren!

LILIANE *(zwaait naar Edith)* Alles in orde, madam?

GEVERT *(uitzinnig van razernij)* Niks in orde!

LILIANE *(met nadruk)* Dag...madam!

GEVERT En noem mij geen madam!!! *(Karin kucht nu luider)* En sta daar niet zo onnozel te doen! Buiten!

Olivier komt op uit de slaapkamer, kodak rond zijn nek, komt naast Gevert staan.

OLIVIER Ik heb mijn kodakske.

GEVERT *(zet een stap in de richting van Olivier, nog steeds met zijn rug naar Edith, met gestrekte arm)*
BUITEN!!!

OLIVIER *(schrikt)* Aaah!!! *(moet geeuwen en strompelt naar de sofa, valt daarin neer en slaapt)*

GEVERT En pak die slapende marmot mee!

LILIANE *(wil hem nog steeds attent maken op de aanwezigheid van Edith achter zijn rug)* Maar Gevert, kijk eens achter u.

GEVERT En gij hebt mij potverdomme niet te commanderen!

KARIN Maar nu overdrijft ge toch hé zeg!

GEVERT Buiten!

Fien op uit de slaapkamer.

FIEN Oeioei, zo'n lawaai.

GEVERT Haha, jullie zijn compleet nu! Buiten! Ingerukt mars!!!

Edith is al die tijd verwonderd achter Gevert blijven staan. Tikt nu op zijn schouder.

EDITH Menneke, mag ik iets vragen?

GEVERT *(keert zich om, nog steeds razend)* En gij ook buiten!!!

EDITH *(geschrokken)* Oooh!!!

GEVERT *(ziet haar nu pas, schrikt)* Aaah!

- FIEN Oeioei!
- GEVERT Madam Koster! Gij hier?!
- EDITH 't Waart gij het toch die mij binnen gelaten heeft.
- GEVERT *(in de war)* 'k Weet niet.
- FIEN *(bij Olivier)* Ocharme, die arme stakker. *(tot de anderen)* Komiek hé. Als een man slaapt durf ik daar wèl tegen klappen.
- EDITH Gij wilt hier dus iedereen buiten?
- GEVERT 't Is te zeggen...
- EDITH Mij ook!
- GEVERT Neeneen, zeker niet. Gij zijt hier welkom. Goh, gij zijt hier nu eens welkom zie. Ik zou er alles voor over hebben om u binnen te krijgen. Zo welkom dat gij zijt. *(zoekt steun bij de bokaal)* Is 't nietwaar Glibber?
- LILIANE Wij kwamen Nelleke bezoeken.
- EDITH *(boos)* Als er iets is waar ik niet tegen kan, dan is het ergens de deur gewezen te worden.
- GEVERT 'k Heb-ik niet geweest.
- EDITH Zo hebt gij gedaan. *(met gestrekte arm)*
- GEVERT *(maakt bewegingen met zijn arm)* Neen, dat was maar... een vlieg. D'er zit hier een vlieg binnen.
- LILIANE Wij zien Nelleke graag. Wij zouden willen dat ze naar hier terug kwam.
- EDITH En gij riep tegen mij... *(imiteert hem met gestrekte arm)* Buiten!
- GEVERT Ik riep dat naar die vlieg! Allée! Ksst! Buiten! Ziet eens, ze luistert. *(naar de voordeur)*
- EDITH Ik ben sociaal assistente en ik wens nergens de deur gewezen te worden.
- GEVERT *(naar "de vlieg")* Hophophop! Buiten! *(zet de voordeur open)* Dag vliëgske, da-ag! *(doet deur dicht, keert zich om, zenuwlachje)* Hihi... euh... 't was een vrouwke... *(kijkt naar de anderen)* ...denk ik...
- EDITH En van al dat gedoe krijg ik het op de zenuwen!
- GEVERT Moet ge nu de keuken niet zien, madam Koster?!
- EDITH Dat ik het op de zenuwen krijg. En ge weet... dat heeft effect op mijn vingers...
- Edith knipt met haar vingers. Daarop vliegt Fien recht, maakt haar haren los.*
- FIEN Grrrt!!! Boys!!! Here I come!!! *(zet haar split open)*

GEVERT *(schrikt)* 't Is niet waar hé!

EDITH En wat betekent dat?!

FIEN *(naar Gevert toe)* Tweedle Dee! Tweedle Doo!

LILIANE Stop maar! *(knipt met haar vingers)*

FIEN *(blijft eensklaps staan)* Oeioei...

EDITH Wat is dat hier allemaal? Zie, mijn zenuwen hé! *(knipt)*

FIEN *(zwaait meteen wild met haar hoofd)* Zet den Boléro op! *(vliegt op Gevert af)*

GEVERT Neen! *(knipt met zijn vingers)*

FIEN Mon amour pour toujours!

GEVERT *(knipt een paar maal)* Verdomme, 't lukt niet meer.

EDITH *(zenuwachtig knippend)* Da's hier een echt zothuis.

FIEN *(rent wild achter Gevert)* Que sera sera!

KARIN En in alle talen. We hebben verschillende posten.

GEVERT *(knipt een paar maal)* Maar de afstandsbediening is kapot.

LILIANE *(knipt)* Stop, Fien!

EDITH *(maar ook zij knipt)* Dat is hier niet om uit te houden.

FIEN My love! We are the Champions!

LILIANE Er wordt hier veel te dikwijls met de vingers geknipt. 't Is daarmee.

GEVERT *(rent bij Edith)* Gij ging de keuken inspecteren. *(duwt haar voor zich uit)*

FIEN *(heeft Gevert te pakken)* What a wonderful world!

GEVERT Af! Af!

EDITH Maar allee zeg!

GEVERT 't Is niet tegen u, Edith! Hier, in uw kot! *(en duwt Edith hals over kop de keuken in)*

FIEN I'm dreaming of a White Christmas!

LILIANE *(knipt nu voor Fiens ogen)* Hou op!!!

FIEN *(stopt, kijkt verdwaasd rond)* Oh-oh!

GEVERT Jazeker ohoh! *(kuist met zijn zakdoek zijn zweet af)* 't Is gebeurd hé! 't Is gebeurd!

LILIANE Maar neen!

GEVERT Na wat ze hier gezien heeft, zal ze nogal een gepeperd verslag schrijven.

Edith op uit de keuken.

EDITH En nu wil ik toch eens iets zeggen.

GEVERT *(onmiddellijk bij haar, overdreven lief)* Maar Edithje, Edithje, Edithje!

EDITH Ja, zo heet ik. Maar wat ik te zeggen heb...

GEVERT Ik weet wat ge gaat zeggen. Dat het hier een chaos en een drukte is....

EDITH Neeneen...

GEVERT *(leidt haar naar de badkamer)* Uw volgende bezoek is de badkamer. *(opent de badkamerdeur)* Hier zie, kijk maar rond. En neem al de tijd.

EDITH Jamaar...

GEVERT Ik ben zo bij u, Edithje... *(doet de deur dicht, keert zich om)*

LILIANE We zullen toch maar best 't blokske om gaan lopen zeker?

GEVERT *(met een overdreven grote glimlach, maar dreigend nadrukkelijk)* D I R E C T !!! OP STAANDE VOET!!!!

FIEN Maar de sukkel is nog paraplu. *(slaat voorzichtig op zijn wang)*

GEVERT Jullie krijgen welgeteld twee seconden...

OLIVIER *(wordt wakker, zet zich recht in de sofa)* Waar waren we gebleven?

GEVERT Aan 't blokske om!

Op dat ogenblik wordt er op de deur geklopt.

KARIN Ik doe wel open.

GEVERT En terwijl de deur toch open is... *(wijst ieder om beurt aan)* Gij en gij en gij en gij... *(wijst naar de deur)* ...naar...

Karin wil de deur openen.

GEVERT *(er vlug roepend aan toevoegend)* Maar laat niemand meer BINNEN!!!

Karin opent de deur. Het is Sylvain die in de deuropening staat.

KARIN Sylvain!

LILIANE *(schrikt)* Syl... ? *(duikt hals over kop de keuken in)*

SYLVAIN *(komt binnen)* De bel gaat niet.

GEVERT *(springt bijna uit zijn vel)* Ik wee... *(maar houdt zich in)*

KARIN Wat komt gij hier doen?

SYLVAIN Ik moet eens met Liliane klappen.

- KARIN Die is hier niet. En ga maar weg...
- SYLVAIN Neen, ik ga niet weg. 't Is heel belangrijk.
- KARIN Kunt ge niet eens met mij klappen?
- SYLVAIN Met u?
- KARIN *(neemt hem bij zijn hand)* Kom, stort uw hart bij mij maar uit. Ge zult eens zien hoe goed het u zal doen. Hier, in de slaapkamer...
- SYLVAIN *(trekt zich even terug)* Hola, wat krijgen we nu? Ik kom hier in een vrouwenvluchthuis en er trekt er mij al direct eentje mee naar de slaapkamer. Zo rap kan dat dus gaan. In een vingerknip! *(knipt met zijn vingers, wordt dan door Karin in Nellie's kamer gesleurd, deur dicht)*

Op die vingerknip is Fien meteen weer onder hypnose.

- FIEN Grrrt! *(grijpt Olivier vast)* Baby! Make love! No war!
- OLIVIER Aaah! *(schrikt en valt achterover in slaap)*
- GEVERT *(rent naar de sofa)* Af!!! *(knipt)*
- FIEN *(weer zichzelf)* Oeioei.

Edith op uit de badkamer. Gevert springt onmiddellijk bij haar.

- EDITH Zo... en nu...
- GEVERT *(geeft haar een arm)* Oh, mijn loedeldoedelke!
- EDITH Zeg menneke...!
- GEVERT Ik zeg dat tegen Nelleke ook altijd: loedeldoedelke. En dan heeft ze plezier!
- EDITH Ik ben Nelleke niet!
- GEVERT Mijn zot patatteken, hoort ze ook graag. *(lacht overdreven, leidt haar naar de slaapkamer)* En dan kletst ze op haar dijen van plezier! Hier, voilà, inspecteer nu deze kamer maar. *(duwt haar de slaapkamer in)*
- EDITH Jammaar, ik moet u zeggen...
- GEVERT *(nog een duwtje)* Straks! *(doet deur dicht, snelt naar Fien, trekt haar brutaal recht)* Hop! Recht! Geen compassie meer!
- FIEN Oeioei!
- GEVERT Gij moet direct naar huis!

Liliane op uit de keuken.

- LILIANE Is Sylvain weg?
- GEVERT Er is hier verdomme niémand weg!!!

LILIANE   Waar is hij?

GEVERT   Hij had dringend iets te zeggen en hij zegt het nu tegen Karin.

LILIANE   Ja, dan zal ik mij straks aan het ergste mogen verwachten.

Olivier komt weer bij, zet zich moeizaam recht.

OLIVIER   Ik wist niet dat het zo druk kon zijn in een vluchthuis.

GEVERT   (rent naar de bokaal) Verdomme, Glibber, waarom kon gij nu geen Duitse Scheper zijn?!

In de deuropening verschijnt Willy. Hij heeft nu een mooi kostuum aan en een ruiker bloemen bij zich. Hij is zeer kalm.

WILLY   Huhum!

OLIVIER   Gij?! (schrikt en schuift achteruit in de sofa)

GEVERT   Allee vooruit! De volgende!

LILIANE   Willy?! Wat komt gij hier doen?

WILLY   (ziet Olivier) Meneer?! Zijt gij dan niet... ?!

OLIVIER   (bang) Wat moet ik niet zijn voor u?

WILLY   (doet teken met zijn hand aan zijn keel) Krrrt!

OLIVIER   (moet even slikken) Krrrt... ?

LILIANE   Neen, hij was alleen maar in slaap gevallen.

WILLY   Verdekke, dat is goed nieuws. Kom hier, kameraad! (bij Olivier, omhelst hem)

OLIVIER   Neen!

GEVERT   En 't is hier geen jeanettenvluchthuis hé zeg!

LILIANE   Willy, gij moogt hier niet komen.

WILLY   Ik moet dringend Karin spreken. Het is heel belangrijk.

LILIANE   Euh... ze is hier nu niet. Maar kom, stort uw hart eens bij mij uit. Euh... (bekijkt Gevert)
Waar...?

GEVERT   (reken even uit) Daar! Kamer 6 op het gelijkvloers! (wijst de badkamer aan)

LILIANE   Komaan, Willy! (neemt Willy bij zijn hand en sleurt hem de badkamer in)

GEVERT   (snelt naar de deur van de badkamer en gooit ze dicht) De volgende!

Edith op uit de slaapkamer.

EDITH   Menneke...

Gevert volledig over zijn toeren nu, sleurt Edith naar de keukendeur.

- GEVERT En gij kamer 24 tweede verdiep! (duwt Edith hals over kop de keuken in en gooit de deur dicht)
- FIEN (kijkt verbouwereerd naar Gevert die nu volledig over zijn toeren is) Oeioei!
- GEVERT (toont de slaapkamer, waarvan de deur nog openstaat) En nu is die kamer vrij! Kamer 38, derde verdiep! Die is voor jullie! Mars!
- OLIVIER (staat geschrokken recht) Jaja...
- GEVERT (toont met gestrekte arm) D'erin!!!
- OLIVIER Jamaar...
- GEVERT (tot Fien) En gij ook!
- FIEN Oeioei!
- GEVERT Vooruit, schiet er u op! (knipt voor de ogen van Fien)
- FIEN (meteen wild) Grrrt!
- GEVERT (neemt Fien vast, draait haar naar Olivier) HEM moet ge pakken! Mij niet! Komaan, pak hem! Pak!
- FIEN Jesus Christ Superstar!!!
- GEVERT Attaque!
- FIEN When a man loves a woman!
- OLIVIER (loopt weg van Fien) Neen!
- GEVERT (als een agent die het verkeer regelt, leidt hij Olivier met zwierige armbewegingen de slaapkamer in) Hierin! Hierin!
- OLIVIER Ja... jaja... (rent de slaapkamer in)
- FIEN (achter Olivier) I want your sex! (af slaapkamer)
- GEVERT (gooit de deur dicht) De volgende!

Edith op uit de keuken.

- EDITH Nu moet ik u toch zeggen...
- GEVERT (duwt Edith terug de keuken in) Uwen tijd is nog niet om, madam! Uw kamer is voor een vol uur betaald! Hop! (gooit de deur dicht)

Gevert is nu volledig over zijn toeren. Hij rent naar de bokaal, houdt zijn twee handen bijeen boven de bokaal om er in te duiken.

- GEVERT Glibber! Ik kom bij u!!! (duwt zijn beide handen in de bokaal)

Op dat moment komt Liliane op uit de badkamer. Ze ziet Gevert en schrikt.

LILIANE Gevert, wat gebeurt er?

GEVERT *(trekt zijn handen uit de bokaal, als een gek roepend)* De zaken gaan uitstekend! Alle kamers zijn volzet!

LILIANE Maar.. gij zijt zot aan 't worden!

GEVERT Wat zeggen ze soms? "Gasten zijn Lasten"?! Niks van! Het zijn hier allemaal doodstille, brave, rustige klanten! Halleluja!

Hij zet muziek op. Het is klassieke muziek, dat naar een crescendo gaat.

LILIANE Gevert, zijt gij ziek?

GEVERT *(rent naar zijn bureau)* Ik begin hier een hotel! Gedaan met schrijven! *(neemt al zijn papieren en gooit ze in de lucht)*

LILIANE Gevert!!! *(rent naar de muziekinstallatie, zet de muziek af)*

Edith op uit de keuken.

EDITH *(zenuwachtig, knippend)* Nu heb ik er genoeg van!

GEVERT Mijn lieve, doodstille gasten!

LILIANE Hier, Gevert, drink wat. *(schenkt hem een drankje in)*

GEVERT Jullie moeten het gastenboek nog tekenen.

Uit de badkamer komt Willy. Heeft de ruiker bloemen in zijn hand.

GEVERT *(tot Willy)* Gij moet de bruidsuite hebben zeker?!

WILLY *(verwonderd)* Awel ja... als 't kan.

LILIANE *(neemt Gevert bij zijn arm, keert hem naar zich toe, streng gebiedend)* Gevert, kalmeer! *(duwt hem zijn glas in de handen)* En drink!!!

Gevert kijkt Liliane aan.

LILIANE *(nu luid roepend)* KALMEER!!!

Een plotse stilte. Iedereen kijkt naar Gevert.

LILIANE Het is allemaal mijn fout.

GEVERT *(drinkt, gaat uitgeteld aan zijn bureau zitten, kijkt boos naar Liliane)* Ah ge weet het, dat het uw fout is.

EDITH Bon, mag ik nu eindelijk eens iets zeggen?

LILIANE *(bij Edith)* Madam, gij gaat een negatief verslag opmaken zeker? Maar 't is hier niet wat ge denkt. Dit is een rustig huis. Uiterst geschikt voor een oud vrouwtje. En Gevert is een bovenste beste kerel. Ge kunt u niet voorstellen hoe goedaardig hij is.

En gedienschtig. En liefdevol. Hij is altijd begaan met andermans lot. Hij zou voor gelijk wie door een vuur lopen. *(naar de bokaal, tot de vis)* Is 't niet waar, Glibber?

EDITH Jaja, maar luister nu eens...

LILIANE *(weer bij Edith)* Luistert gij naar mij, madam, en geloof mij. Ik meen het. Hier is het ontzettend kalm en rustig. *(naar de muziekinstallatie)* Kijk naar het soort muziek hij heeft. Klassiek! Dat is toch het bewijs dat hij rustig van aard is. En hij straalt rust uit. Als ge hem daarnet zo eigenaardig zag doen dan was dat alleen maar uit angst. Angst om zijn geliefde Nelleke te verliezen. Vergeef het hem alstublieft.

GEVERT Liliane, stop er nu maar mee. 't Kalf is nu toch al verdronken.

EDITH Zo, nu het hier wat kalmer is, kan ik eindelijk wat zeggen.

Karin op uit Nellie's kamer.

WILLY Karin?

KARIN *(schrikt)* Willy!

LILIANE *(bij Karin)* Karin, Willy heeft zijn hart eens uitgestort.

KARIN Sylvain heeft dat bij mij ook gedaan. Hij heeft u wat te zeggen.

WILLY Karin, hier... die bloemen zijn voor u.

KARIN Merci. *(neemt de bloemen aan, bekijkt hem verwonderd)* Zeg, hoe ziet gij eruit? Een kostuum?! Een plastron?!

WILLY Karin, ik ben veranderd. Ik dacht dat ik die mens zijn strot had toegeknepen. En ik heb verschrikkelijke uren achter de rug. Ik heb zitten nadenken. En dan ben ik mij een kostuum gaan kopen. Ik dacht in mijn eigen: "Ik moet er toch fatsoenlijk uitzien als mijn proces afgaat".

KARIN Ge hebt gij die mens juistekes niét om zeep geholpen.

WILLY Da's een hele opluchting.

KARIN Maar ge hebt u wel wreed aangesteld.

WILLY En?

KARIN Willy toch.

WILLY Ik beloof u dat ik mij zal gedragen. Ge zult het zien, ik ben een andere mens geworden.

KARIN Oké... We proberen het opnieuw. *(kust Willy)*

LILIANE *(bij Edith)* Madam Koster, deze verzoening is er dankzij meneer Burg. Ge ziet nu zelf wat voor een weldoener hij is.

EDITH Of dat ik potverdekke nu ook eens iets mag zeggen?!

- LILIANE Dankzij Gevert is dat koppel weer verenigd. En gedaan met het partnergeweld in dat huishouden.
- KARIN Ja, eigenlijk is hij een huwelijkspsycholoog!
- GEVERT Dat ook al?!
- WILLY Gaan we naar huis?
- KARIN Mijn spullen nog.
- LILIANE *(vlug bij Karin)* Neen. *(neemt haar terzijde, wijst naar Edith)* Die mag niet weten dat ge hier blijven slapen zijt. Kom uw gerief later halen.
- KAREN Ja, natuurlijk. *(bij Gevert, reikt haar hand)* Meneer Burg, bedankt voor uw hulp. *(luid)* Gij zijt de beste mens van de wereld.
- LILIANE Ja, dat is nu eens een heilige zie! Goh zeg amai.
- KARIN Da-ag! Kom Willy.
- WILLY Nog een goeiendag hé! *(tot Gevert)* En nog veel chance met al uw vrouwen.
- LILIANE Huhum!
- KARIN Komaan! *(sleurt Willy naar buiten)*
- EDITH *(nogal plechtig)* Bon, en nu zou ik mijn verklaring willen afleggen. Meneer Burg...
Op dat moment komen Olivier en Fien uit de slaapkamer. De broekspijpen van Olivier zijn nu naar beneden.
- OLIVIER Mensen, niet te geloven! Ik was gespannen en ik ben verdorie wakker gebleven!
- FIEN Ja, 't was spannend in bed.
- EDITH *(verbouwereerd)* In bed?!
- OLIVIER Ik had al het beddengoed over mij getrokken... van de schrik...
- FIEN Maar ik had hem te pakken.
- EDITH Hem te pakken?!
- FIEN En het ging!
- EDITH Het ging?!
- OLIVIER Ik heb haar geknipt.
- EDITH Geknipt?!
- FIEN *(wijst naar de broekspijpen van Olivier)* En ik heb zijn broek weer goed getrokken.
- EDITH Zeg eens, hoeveel koppels gaan er hier nog uit de slaapkamers komen?!
- LILIANE Madam Koster, 't is niet wat ge denkt hoor.

- EDITH Is dat hier een rendez-vous- huis misschien?
- GEVERT Neen, maar 't is hier wel opendeurdag.
- FIEN Cheety Cheety Bang Bang, zei ik tegen hem.
- OLIVIER En ik dacht dat het weer ging gebeuren.
- FIEN Ik begon hem te kussen! Dat had ik nu nog van mijn leven niet gedaan, een man gekust. En op zijn mond dan nog wel.
- OLIVIER En ik bleef wakker!
- LILIANE Zouden jullie niet beter eens gaan wandelen?
- FIEN *(geeft Olivier een arm)* Mijne conquistador!
- OLIVIER Maar in plaats van te slapen, begon ik met mijn vingers te knippen. Van de zenuwen.
- EDITH Awel, menneke, ik heb dat ook.
- FIEN Hij knipte een paar keer voor mijn ogen. En hops!!!
- EDITH Hops?
- FIEN Ik was niet meer beschaamd.
- OLIVIER Ik heb haar dus geknipt.
- FIEN Mijne spririt-in-the-sky....
- OLIVIER. Mijne Puppet-on-a-string!
- FIEN Come-on! Let's go!

Ze gaan beiden naar de voordeur.

FIEN *(keert zich nogmaals om)* Meneer Burg, bedankt voor alles. Door hier te komen, ben ik genezen.

OLIVIER En ik ook! Zie, ik voel mij een heel andere mens.

Fien en Olivier gaan arm in arm af, terwijl ze samen zingen: Only You...!

LILIANE Madam Koster, voilà!

EDITH Jazeker voilà.

LILIANE Weer twee mensen die gelukkig zijn dankzij Gevert.

EDITH Bon... is heel de koers nu gepasseerd?

Op dat ogenblik komt Sylvain uit Nellie's kamer.

GEVERT Dat is de bezemwagen.

SYLVAIN Liliane...

- LILIANE God ja, gij ook nog.
- SYLVAIN Ja, ik ook nog.
- LILIANE Wie denkt er nu nog aan u?
- SYLVAIN Gij in ieder geval niet.
- EDITH (begint met haar vingers te knippen) Zie, ik kan er wel niet tegen, maar nu heb ik wel een druppel nodig.
- GEVERT (staat recht) Ik zal u er direct ene uitgieten. (gaat een druppel inschenken)
- LILIANE (bij Sylvain) Awel?
- SYLVAIN Eergisteren ben ik op zwier geweest.
- LILIANE Hebt ge u geamuseerd?
- SYLVAIN Ik ben op Betty gebotst.
- LILIANE Uw oud-lief?
- SYLVAIN Ja.
- LILIANE Oké... Wacht maar niet te lang om bij haar te gaan wonen.
- SYLVAIN 't Ging toch niet goed tussen ons.
- LILIANE Mijn gedacht! Stap het dan nu maar af. (keert zich om) Zeg mannen, mag ik meedrinken?
- SYLVAIN (gaat naar de voordeur, keert zich om) Ge gaat toch geen stommiteiten uitsteken hé?
- LILIANE Voor u zeker!
- SYLVAIN Allee... dan... het beste...
- LILIANE Jep!
- Sylvain af. Gevert en Edith kijken onthutst naar Liliane, die haar glas in één teug leegdrinkt.
- LILIANE Allee hop! (gooit haar glas over haar schouder weg, het valt kapot op de grond)
- GEVERT Zeg 'ns...
- LILIANE (rent naar de voordeur, gooit die dicht) Zo, madam Koster, iedereen is nu weg.
- EDITH (drinkt, schudt even met haar hoofd) Zeker?
- LILIANE Heel zeker. Ja, behalve ik nog natuurlijk. Maar zijt gerust, ik zal u niet voor de voeten lopen. Gevert weet dat wel.
- GEVERT Ja, soms is het precies of ze hier niet eens is.
- LILIANE Ge kunt uw zegske zeggen, madam Koster.

- GEVERT Precies. Een zegske zeggen. En ondertussen kan er hier iemand een pakske pakken! Ingerukt!!
- LILIANE Jep. *(af in de slaapkamer, laat de deur open)*
- GEVERT Deur dicht!
- LILIANE Jep. *(wil deur dicht trekken)*
- EDITH Dat meiske mag gerust hier blijven.
- LILIANE *(springt onmiddellijk de kamer in, tot Gevert)* Ik wist het! Ik wist het! Ik wist het! Nu hoort ge het eens van een ander.
- GEVERT Madam... euh... Edith... ik bied u mijn excuses aan voor de chaos hier. Maar het gebeurde allemaal buiten mijn wil om.
- LILIANE Echt waar! Hij kan er niks aan doen!
- GEVERT Jaja, 't is goed!
- LILIANE Echt, echt, echt, ECHT WAAR!!!
- GEVERT Dat het al goed is!
- LILIANE Nog iets drinken, madam Koster?!
- EDITH Neen, dank u.
- LILIANE Gij, Gevert?
- GEVERT *(kort)* Neen.
- LILIANE Maar ik wel, zenne. *(neemt een glas, schenkt het vol)*
- GEVERT En dat glas ook niet kapot smijten hé.
- LILIANE Weet ik nog niet.
- GEVERT *(zucht even, dan vriendelijk tot Edith)* Ik luister, Edith.
- EDITH Ik heb eigenlijk niet veel te zeggen. Ik was alleen maar naar hier gekomen om u te melden dat Nelleke weggaat uit Valleirust.
- GEVERT *(arqwanend)* Ze gaat toch niet bij haar dochter inwonen?
- EDITH In geen geval. 't Is nu zelfs volle oorlog met haar dochter.
- GEVERT *(glimlacht hoopvol)* Dan komt ze naar hier?! Liliane, schenkt ons nog iets in!
- LILIANE Ik wist het! Ik wist het! Ik wist het!
- EDITH Meneer Burg, Nelleke komt ook niet hiér inwonen.
- GEVERT Wat?!

- LILIANE Moet ik nog eens inschenken?
- EDITH Ook al is ze 81, Nelleke blijft Nelleke.
- GEVERT Hoe bedoelt ge?
- EDITH Ze heeft een nieuwe vriend. Alfons. Een energieke weduwnaar van 76.
- GEVERT Dat meent ge niet.
- EDITH Alfons woont in zijn eigen villa in Blankenberge. Hij was in Valleirust zijn kameraad komen opzoeken. En in de kantine is hij op Nelleke gebotst.
- GEVERT En Nelleke kennende.
- EDITH Het was liefde op het eerste zicht.
- GEVERT Zij gaat dus naar Blankenberge wonen?
- EDITH Die twee tortelduifkes zijn al een hele dag aan het inpakken.
- GEVERT Maar verdomme, dat kan ze mij toch niet aandoen! Mij bedriegen!!! En dan nog wel met zo een jonge snotneus!
- LILIANE Ik zal toch maar inschenken zeker?
- GEVERT Een driedubbele whisky!
- LILIANE Da's straf zenne.
- EDITH Zo, dan ga ik maar.
- GEVERT Maar waarom hebt gij dat niet direct gezegd?
- EDITH Ge hebt mij begot nooit laten uitspreken. Hier, uw glas. Salut. (gaat naar voordeur, vingerknippend)
- GEVERT Neem me niet kwalijk, madam Koster.
- EDITH (opent de voordeur) Zie, daar kan ik niet tegen hé.
- GEVERT Ik zal het goedmaken. Ge moogt nog eens op de bel duwen.
- EDITH Goh, gij zijt vrijgevig. (ze duwt op de bel, deze gaat nu)
- LILIANE Amai, Gevert, wat hebt gij een romantische bel.
- EDITH Ze gaat! Dat moet ik tegen mijn coiffeuse gaan zeggen! (af)
- GEVERT (doet de deur dicht, loopt dan radeloos rond) Ik wist het! Ik wist het! Ik wist het!
- LILIANE Allee gij. (begint de papieren op te rapen)
- GEVERT (kort) En ge moet die papieren niet oprapen!
- LILIANE Moet dat boelke hier zo blijven liggen misschien?

- GEVERT Ja! *(schenkt zichzelf nog in)*
- LILIANE Ook goed. Voilà. *(gooit de enkele papieren die ze al had opgeraapt terug op de grond bij de andere)*
- GEVERT En daarbij, ge hebt heel wat anders te doen.
- LILIANE Wat dan?
- GEVERT Inpakken natuurlijk! En maken dat ge hier buiten zijt!
- LILIANE Meent ge dat?
- GEVERT Natuurlijk meen ik dat! Vooruit, begin er maar aan!
- LILIANE En wat gaat gij dan doen?
- GEVERT Ik? *(haalt zijn schouders op, kijkt naar zijn glas)* Ik ga me bezatten.
- LILIANE Wauw! Tof zeg!
- GEVERT Ah ja?
- LILIANE Dat is toch plezant! 'k Zal meedrinken. *(neemt vluug haar glas en schenkt zich in)*
- GEVERT Ik ga mij bezatten uit pure miserie. Vindt gij dat plezant?
- LILIANE Hebt ge liever dat ik medelijden met u heb? Dat kan.
- GEVERT Dankuwel voor het aanbod.
- LILIANE Santé! *(tikt haar glas tegen het zijne – ze drinken)*
- GEVERT 't Is gebeurd. Mijn inspiratiebron is weg. Nu ja, vroeg of laat moest het er toch eens van komen.
- LILIANE Zeg Flupke, nu is er een kamer vrij...
- GEVERT Mijn antwoord is neen!
- LILIANE En ge wist nog niet eens wat ik ging vragen.
- GEVERT En wat ging de arme sloor dan vragen?
- LILIANE Mag ik hier niet blijven wonen?
- GEVERT Ziet ge wel! Ik wist het! Ik wist het! Ik wist het!
- LILIANE Oh dankuwel! *(zet haar glas neer, vliegt hem rond de nek, geeft hem een klapzoen)*
- GEVERT Zeg hela, ik heb nog niks gezegd.
- LILIANE Ik zie het aan uw ogen. Ge kunt het niet wegsteken.
- GEVERT Verdomme, laat mij los. *(rukt zich los)*

- LILIANE Maar ik ben nu eenzaam! Verlaten! Verstoten! Ik heb de bons gekregen en mijn hart bloedt!
- GEVERT Dat is eens iets anders dan uw neus.
- LILIANE Ik zal hier in deze kamer logeren.
- GEVERT Op één voorwaarde!
- LILIANE Ik zal het doen! Ik zweer het op mijn eerste-kommunikanten-zielke.
- GEVERT Tot er een oplossing is gevonden gaat gij in die kamer WONEN.
- LILIANE Okidoo! Ik zal mij erin opsluiten om er nooit meer uit te komen. En als ge mij nodig hebt...
- GEVERT Ik zal u niet nodig hebben! En ge moogt nu van mij denken wat ge wilt.
- LILIANE Ik had het niet over "dat". *(er aan toevoegend, terwijl ze een grimas trekt)* Alhoewel...
- GEVERT Voor wat zou ik u dan wel nodig kunnen hebben?
- LILIANE Ik kan de plaats innemen van Nelleke. Ik heb ook al heel wat meegemaakt. Sylvain heeft het zo dikwijls gezegd: "Gij kunt hele boeken schrijven over uw uitpattingen."
- GEVERT Dat meent ge niet.
- LILIANE Ge kent mij niet goed. Sylvain was de 27^e man in mijn leven! Echt zulle, ik heb al wat uitgestoken! Goh!
- GEVERT Echt?
- LILIANE Wil ik u het allemaal in detail vertellen?
- GEVERT Denk er wel aan dat ik liefdesromans schrijf. Geen porno.
- LILIANE Ik vertel u alles en gij gebruikt wat ge nodig hebt.
- GEVERT Liliane, hebt gij zoveel meegemaakt?
- LILIANE Het ene liefdesavontuur volgde het andere op. Met alles d'erop en d'eraan.
- GEVERT Waarom hebt ge dat niet eerder gezegd? *(begint de papieren op te rapen)*
- LILIANE *(komt aan de bokaal)* Ik heb het tegen Glibber gezegd. *(geeft vis wat eten)*
- GEVERT *(gaat meteen aan zijn bureau zitten, scheurt de papieren en gooit ze in de prullenmand)* Dit manuscript wordt afgevoerd. Ik begin met een nieuwe serie.
- LILIANE Voilà, die heeft zijn eten. En wij gaan toosten op onze samenwerking. *(schenkt de glazen nog eens vol)* Want ik ben uw gloednieuwe muze.
- GEVERT Voortaan noem ik mijn hoofdpersonage Lili.
- LILIANE *(een speelse vreugdekreet)* Jichei!!!

De telefoon rinkelt.

- LILIANE Ik neem hem wel. Ik zal terwijl ook uw secretaresse zijn. Schrijft gij maar al. En hier...uw glas. *(zet zijn glas voor hem en haakt telefoon af)* Hallo, met LILI!... Sylvain?... *(gluurt eens naar Gevert)* Jaja, 't is in orde... Sylvain... ja...
- GEVERT *(argwanend)* Sylvain?
- LILIANE *(in de hoorn)* Neeneen, alles gebeurt volgens plan... De operatie is geslaagd...
- GEVERT Operatie...? Geef eens hier. *(rukt de telefoon uit haar handen)*
- LILIANE Hé zeg, zo behandelt ge uw secretaresse toch niet!
- GEVERT *(in hoorn)* Dagobert Dante! Sylvain... Wat is er?... Wat?! ...
- LILIANE Verdomme, Sylvain zal het allemaal eens gaan uitleggen. *(drinkt)*
- GEVERT Dus alles?! ... Ah zo, 't is dié operatie die geslaagd is. *(kijkt kwaad naar Liliane)* Goed, ik ben blij dat ik het weet.
- LILIANE *(tot vis)* Voilà Glibber, hij weet het.
- GEVERT Wees gerust. Ja, salut. *(met nadruk zodat Liliane het goed kan horen)* En de groeten aan uw VROUW en uw twee KINDEREN! *(gooit de hoorn neer, kijkt woedend naar Liliane)*
- LILIANE *(vleiend)* Gevert, ge zijt een weldoener, jong. En gij hebt een hart van goud.
- GEVERT Gij hebt inderdaad al wat uitgestoken! Het ene avontuur na het andere. Zoals dit! Want alles was komedie!
- LILIANE Ik heb u toch gezegd dat ik een goei actrice ben.
- GEVERT Gij zijt nièt hier in de buurt komen wonen! Gij woonde nièt met Sylvain samen. Gij woont momenteel in uw eentje en ge zijt voor niémand moeten vluchten. Die bloedneus, die gescheurde kleren, die blauwe plekken! Alles nep!!
- LILIANE Goed hé zeg! Ge moet er maar op komen hé jong.
- GEVERT Sylvain hebt gij alleen maar ingehuurd voor deze "operatie". Die vent is getrouwd en heeft twee kinderen.
- LILIANE Hij heeft het ook goed gedaan hé!
- GEVERT Oh jazeker! Hij heeft het zelfs zo goed gedaan dat hij dat artikel in de krant heeft laten zetten.
- LILIANE Neeneen, toch niet. Dat was een betaalde mededeling. Dat heeft mij wel een fameuze euro gekost.
- GEVERT Dus gij hebt dat geschreven?!
- LILIANE Jep. En achteraf speelde Sylvain daar ook op in.
- GEVERT En die Karin?

LILIANE Ik wilde van de gelegenheid gebruik maken om haar te helpen. Het was hoog tijd dat zij en Willy eens een paar dagen van elkaar gescheiden zouden zijn. Zij speelde het spelletje mee.

GEVERT *(kwaad)* Awel merci!

LILIANE Gij zijt kwaad.

GEVERT Zoudt ge denken? *(schenkt zich veel whisky in)*

LILIANE Dat is wel een vierdubbele.

Gevert bekijkt haar streng.

LILIANE Hoho... *(naar de muziekinstallatie)* Ik zal wat muziek opzetten. Dat verzacht de zeden... en uw colère. *(zet de muziek aan)*

Op de achtergrond : romantische sfeermuziek.

Ze kijken elkaar een ogenblik recht in de ogen.

GEVERT Voor wat, Liliane? Voor wat hebt ge dit gedaan?

LILIANE Door al uw boeken te verslinden en ze drie-vier keer te herlezen heb ik u door en door leren kennen. Toen ik te weten kwam dat ge weduwnaar zijt, had ik er alles voor over om.... *(maar stopt)*

GEVERT Om mij aan de haak te slaan.

LILIANE Ik wilde uw... muze zijn. Omdat ik dacht dat uw vrouw dat vroeger was. En na haar dood is uw vorig boek geflopt. Vandaar.

GEVERT Gij wilde mij er weer bovenop helpen?

LILIANE Jep.

GEVERT En hebt gij die Sylvain zomaar kunnen overhalen om mee te spelen?

LILIANE Sylvain stond bij mij in het krijt. Hij is mijn broer.

GEVERT Uw... *(stopt, schudt ongelovig zijn hoofd)*

LILIANE Zijt ge nu niet content dat ik hier ben? Uw aller-trouwste fan die er alles voor over had om bij haar beroemde romantische lievelingsschrijver te zijn? Eén van uw zovele lezeressen. Maar geen enkele die zo erg met u meeleeft. Ik ben gewoon stapel op u.

GEVERT Gij zijt mij er eentje hé.

LILIANE Jep.

GEVERT *(moet nu glimlachen)* Nu ik dit weet, ben ik er zeker van dat gij een goede inspiratiebron zult zijn.

LILIANE Ik wist het! Ik wist het! Ik wist het!

GEVERT   Glibber, we zijn weer vertrokken, jong.

LILIANE   JEP!!!!

Gevert gaat weer achter zijn bureau zitten en hij begint vol enthousiasme te tikken.

GEVERT   Daar gaan we...

LILIANE   Voilà, hij is al bezig.... Ik wist het! Ik wist het! Ik wist het!

De romantische sfeermuziek zwelt aan. Liliane komt achter hem staan, leest mee, speels en grimassen trekkend. Gevert tikt ijverig verder. Ondertussen valt het

DOEK